

400 kuruş 25 Nisan 1978 33

YAŞASIN 1 MAYIS

1 MAYIS KUTLAMALARI İÇİN İLERİ

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve gericiliğe karşı birleşin!

KANTARMA KÖYÜNDE ULUSLARARASI KADINLAR GÜNÜ KUTLANDI

8 Mart uluslararası Kadınlar günü, Elbistan'ın Kantarma köyünde, Halkın Birliği taraftarlarınca kutlandı. Toplantıya 150 kişi civarında bir halk topluluğu katıldı. Katılanların büyük çoğunluğunu kadınlar oluşturuyordu.

Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra 9-10 yaşlarındaki çocuklardan oluşan bir koro devrimci türküler söyledi. Halk disiplinli bir biçimde "Baskıya karşıyız, kadınlara özgürlük", "Pir Ahmet'ler ölmez" "Kahrolsun faşizm-sosyal faşizm" gibi sloganları haykırdı.

Daha sonra bir arkadaş, 8 Mart Uluslararası Kadınlar gününün önemini belirten bir yazıyı Türkçe olarak okudu. Toplantıya katılan kadınların büyük bölümü Türkçeyi iyi bilmediğinden, bir kız arkadaş Kürtçe olarak konuşma yaptı. Kız arkadaş konuşmasında, 8 Mart'ın tarihini ve anlamını anlattı. Arkadaş, kadınlar üzerindeki baskının sınıfların ortaya çıkması ile başladığını belirtti ve ancak demokratik halk iktidarı altında kurulacak özgür toplumda ortadan kalkabileceğini vurguladı. Bu nedenle de, kadınların devrime katılmalarının zorunluluğunu belirtti.

Bundan sonra, aşık Firgati ve iki devrimci arkadaş devrimci marşlar ve türküler söylediler. Gecenin son bölümünde ise, " başlık" konusunu ele alan bir oyun sergilendi. Oyun, başlık almanın kötü olduğunu, kadının bir eşya veya mal olmayıp erkekler gibi eşit haklara sahip olduğunu, halka anlattı. Oyun, halk üzerinde büyük etki yarattı ve sık sık sloganlar atıldı. Devrim andı içilerek toplantıya son verildi.

Pir Ahmet'in Katlini Protesto Ediyoruz!

Elazığ'da Faşist Diktatörlük tarafından katledilen proleter Devrimci Pir Ahmet Solmaz Yoldaş'ın katilini protesto ediyoruz.

PİR AHMET SOLMAZ'LAR ÖLÜMSÜZDÜR!

YAŞASIN SER VERİP SIR VERMEYEN YOLDAŞLARIN DEVRİMCİ DİRENİŞİ!

PİR AHMET'İN KATİLİ KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ!

KONYA SELÇUK ÜNİVERSİTESİ VE DEVLET MÜHENDİSLİK AKADEMİSİNDEN 260 İMZA

	İMZA
K.Maraş (Çiftlik Köylüleri)	48
Konya	260
Elbistan	47
Ankara (Yıldırım Beyazıt Lisesi)	104
Tunceli (Pertekin Kazlı Köylü)	19
Malatya (Dilek Kasabası Hilan Köyünde)	61
Kayseri	30
Ankara (Gölbaşı)	50
Adana	1327
Bielefeld (B.Almanya)	150
Ankara	150
GEÇEN SAYIDAN	29466
TOPLAM	31692

Öğrenciler birleştikçe faşistler bozguna uğruyor

7.4.1978 günü, faşistler, Pazarcık Lisesinde öğrencilere ve öğretmenlere karşı, vahşi bir saldırıya geçtiler. Faşistlerin tüm Türkiye'de olduğu gibi, buradada halkımıza ve onun bir parçası olan devrimcilere saldırmaları, devrimcileri şaşırtmadı. Çünkü, devrimciler, komprador patron ağaların devleti yıkılmadan, Halkın Demokratik Diktatörlüğü kurulmadan bu tür saldırıların sonu gelmeyeceğini biliyorlardı.

Bu olay, halkımıza ve özellikle Pazarcık halkına şunu öğretmelidir. CHP ve Ecevit, halkın umudu değildir. CHP ve Ecevit hangi taraftan bakılırsa bakılsın, bu düzenin sahibi ve savunucusu olan komprador patronların ve ağaların partisi ve adamıdır. İşte onun için, CHP ve Ecevit hükümeti, ne öğrenim özgürlüğünü nede can güvenliğini sağlayabilir. Tersine o da halkı sömürtecek, sömürtmek için de ezecektir.

Pazarcık'ta faşistlerin saldırısının ilginç bir yanı da, şudur; Pazarcık olayı olurken, aynı anda faşistler K.Maraş'ta okulda devrimci öğrencilere saldırarak olay yaratmışlardı.. Bu durum, faşistlerin, planlı ve örgütlü olarak, bu saldırıyı yaptıklarını çok açık bir şekilde gösterdi.

Pazarcık'ta yurtsever Gençlik ve tüm halk gençliği olayın başından sonuna kadar, faşistlerin bu saldırısına karşı, kararlılıkla mücadele etti.. Faşistlerin amacına ulaşmaların na engel olmaya çalıştı. Bu olay, bütün halk gençliğini, faşistlere karşı birleştirdi. Yalnız, özel olarak Yurtsever Gençliğin ve genel olarak devrimcilerin şu hatası oldu: Olayın devamında çarşıda toplanan halka önderlik yapılmadı. Halk ve devrimciler, başıboş bırakıldı. Gerçi bir proleter devrimci arkadaş ve halktan arkadaşlar kısa konuşmalar yaptılar ama, bu yeterli olmadı. Öndersiz olan halkı ise, polis rahatlıkla dağıtabildi.

Bir asker ve birkaç devrimci öğrencinin yaralandığı (2 öğrenci de faşistlerden yaralandı) olayda, Yurtsever Gençlik, olayı protesto için bir imza kampanyası açtı. Bir gün süren imza kampanyasında 473 imza toplandı. Böylece halk, öğrencilerin, öğrenim özgürlüğü, can güvenliği taleplerini desteklediğini gösterdi.

ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, CAN GÜVENLİĞİ İÇİN MÜCADELE EDELİM!
GENÇLİĞİN MÜCADELESİNİ, TEK CEPHEDE BİRLEŞTİRELİM!

HALKIN BİRLİĞİ: Haftalık Dergi, Sahibi: Hayrabet HONCA, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:Güzel Aslaner, İdare Yeri: Klodfarer Caddesi No:25/12 Divanyolu- İSTANBUL, Abone ve Yazışma Adresi: P.K. 1297 Sirkeci-İSTANBUL, Baskı: Daily News Web, DİZGİ:İLPAR IBM DİZGİ Tel:26 67 68,İstanbul Dağıtım: BİR-DA, Ankara Dağıtım: Fikri NİĞİŞ, İzmir Dağıtım DATİC, Ödemeler için Posta Çeki No: 10287/3.

YURT İÇİ ABONE ŞARTLARI:
6 AYLIK: 100 TL.
YILLIK : 200 TL.
YURTDIŞI ABONE ŞARTLARI:
6 AYLIK: 200 TL.
YILLIK : 400 TL.

Şeker Fabrikasında baskılar

Kayseri Şeker Fabrikası'nın demokrat geçinen yöneticileri, Halkın Birliği'nde çıkan Erzincan Şeker Fabrikası yazısı üzerine, bir anonim şirkete ait olan fabrikada ajanları vasıtasıyla devrimcileri tespit ettirdiler. Fabrikada kalan bekar işçilerin lojmanlarında sık sık aramaya girdiler. Amaçları, devrimci yayın okunmasını engellemek, işçilere gözdağı vermek ve onları kontrol altında tutmaktı. Lojmanlarda kalan işçilerin büyük çoğunluğu mevsimlik işçilerdi ve en çok ezilen ve sömürülen işçileri oluşturuyorlardı. Bazıları da pancar üreticisi çevrelerden geliyorlardı. H.Birliği taban fiyatının düşüklüğünü sözkonusu ediyor ve kompradorlara ve ağalara karşı mücadele edilmesi gerektiğini vurguluyordu. Yöneticilerin telaşı bir bakıma da bundandı. Bu aralarda bir memurun valizini habersizce alarak içindeki H.B dergilerine el koydular.

Fabrika yöneticileri, gerici sendika ağası Abdurrahman Tesgi ile işbirliği yaparak devrimcileri işten atma yolunu aradılar. Bunun bir nedeni de, 5 Mayıs'ta sendika seçimleri bulunmasıydı. H.B taraftarları sendikal muhalefeti yoğunlaştırmışlardı. İşçileri Kayseri TÖB-DER'de bir kaç kez toplandılar. Ancak, ajanlar yöneticileri bu toplantılardan haberdar ettiler.

Bundan sonra polis ardarda iki kez baskın yaptı. Bazı işçilerin odalarını sahte bahaneler le aradılar. Bir işçi karakolda işkenceye uğradı, diğer bir işçi gözaltına alınarak yönetim polis işbirliğiyle suçlu gösterilmek istendiyse de bu oyun boşa çıktı. Fakat aynı odada kalan arkadaşları işten çıkarıldılar.

Yine bir gece ansızın iki de fa polis tarafından operasyonlara giriştiler, bazı işçilerin odalarını gereksizce, sahte bahanelerle aradılar. Bir arkadaş karakolda işkenceye uğradı, diğer gün bir arkadaş göz altına alındı. İdare-polis işbirliği altında suçlu gösterilmek istediler ama başaramadılar. Fakat bunlarla birlikte aynı odada kalan arkadaşlar işten çıkarıldılar.

Kayseri Şeker Fabrikası'nda çalışan H.B taraftarları şunları belirtiyorlar:

"Biz Kayseri Şeker Fabrikası işçileri olarak şunu söylüyoruz bizlerin işten çıkarılması, arkadaşlarımızın atılması, işkence görmesi ve hiç bir kuvvetin bizi yıldıramaz. Arkadaşlarımızın atılması bizim 5 Mayıs sendika seçiminde bir kayıptır, ama gücümüze göre mücadele edip en geniş kitleyi toplayacağız.. Faşist-Gerici sendika hainlerini birgün yok edeceğiz.

Komprador Burjuvazinin-Toprak Ağalarının maşası ve de onların dostu CHP yöneticileri : sizden de birgün hesap sorulacaktır. Bizlerin sınıf bilinci almamızı, devrimci yayın okumamızı engelleyemezsiniz."

Bütün Türkiye Şeker Fabrikaları emekçileri patron uşakları sendikalardan oluşan Şeker-İş'e sahip çıkalım onu gözbebeğimiz gibi koruyarak devrimci siyaseti hakim kılalım.

KAHROLSUN FAŞİST-SOSYAL FAŞİST SENDİKA AĞALARI,
ŞEKER EMEKÇİLERİ-KÜÇÜK ÜRETİCİLERLE KOMPRADOR BURJUVAZİYE VE TOPRAK AĞALARINA KARŞI BİRLEŞEREK MÜCADELE VERELİM.

KAYSERİ

HALK GECESİ YAPILDI

Kayseri'de 26 Mart Pazar günü gündüz ve gece olmak üzere halk gecesi iki seans yapıldı.

Tertip Komitesi bütün engelleri aşarak geceyi başarıyla yaptı. Daha önceleri Kayseri'de devrimciler çeşitli geceler düzenlediler, fakat biletleri satıldıktan sonra polis engelledi Bu gece propaganda ve afişlemeyle kitlelere duyuruldu. Biletlerin büyük bir kesiminin gişede satılması daha önceki gecelerde ki güvensizliğin bir ürünüydü.

Gündüz seansına 1000'e yakın kitle katıldı. Saygı duruşundan sonra koro, başta 1 Mayıs olmak üzere çeşitli Marşlar söyledi.. Mahalli ozandan sonra, "Amele Pazarı" adlı kısa oyun sergilendi. Misafir Ozan Serveri, kitlenin sorunlarını dile getiren Türküler Söyledi, özellikle kontrgerilla dikkati çekti.

Vicdani aynı şekilde kitlenin sempatisini kazandı. Kitle yer yer eşlik etti, kapanış konuşmasından sonra devrim andı içildi ve dağılındı.

Bu seans başlarken HK taraftarları her derdin devası "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganını tekrar tekrar attılar. HY'den 3. dünyacı 5-6 kişi salona toplu girip kitlenin huzurunu kaçırmaya çalıştılar, daha sonra geldikleri gibi salonu terkettiler.

Gece Seansı aynı programa göre yapıldı Fakat Gündüz zaman azlığından H.Birliği sempatizanı 2 ozan çıkamamıştı. HK'dan Mahalli ozan çıktığında zaman azlığından dolayı 2 tane türkü söylemesi istendi. Fakat "Halk Ozanı", "HB'nin tekkeci olduğunu, Ambargo konulduğunu" söyledi. "Faşistler HK'nu engelliyor HB'de HK'nu engelliyor" türünden saçmalıklara başvurdu... Salonda HK taraftarlarının sloganlarla bu gerici tavrı körüklemeleri polis tertibine ortam yarattı. Gecenin tertip komitesi tarafından bu konuşma engellendi. Aksi takdirde polis geceyi sabote edecekti. Kitle böyle ce HK'nun tekkeci tutumunu açık ça gördü ve ozanları çoşkuyla izledi.

Gece esas olarak olumluydu.. Geniş kitle seferber edildi. Fakat görevlilerin disiplini uygulamada yetersiz olmaları görülen hatalardandı. Kayseri'de HB taraftarları bu hatalarını düzelterek, 1 Mayıs kampanyasına daha iyi hazırlanacaklarını belirtmektedirler.

1 MAYIS'ta PROLETARYANIN BAYRAĞINI YÜKSEKLERDE DALGALANDIRALIM

1 Mayıs'a bir haftadan az bir zaman kaldı. Proleter Devrimciler Türkiye'nin her yanında 1 Mayıs'ı kutlamaya hazırlanıyorlar. Bu amaçla bağış topluyor, bildiri dağıtıyor, afiş yapıştırıyor ve sözlü propaganda yapıyorlar.

İşçi sınıfının "Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele" gününü halkımız coşkuyla kutlamaya hazırlanıyor.

Bu 1 Mayıs'ı,işçi sınıfı ve halkımız ülkemizde ve dünyamızda önemli değişikliklerin ortaya çıktığı şartlarda kutluyor. Bu şartlar dünyamızda ve ülkemizde devrim ve karşı devrim arasındaki çatışmanın büyümesi ve dünya devrim güçlerinin karşı devrim üzerinde yeni başarılar elde etmesiyle belirleniyor.

Dünyada emperyalizme, sosyal emperyalizme, gericiliğe, özellikle de iki süper devlet ve uşaklarına karşı dünya halklarının mücadelesi çığ gibi büyüyor. İki süper devlet başta olmak üzere emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve diğer gericiler el attıkları her yerde, dünya halklarının güçlü mücadelesiyle karşılaşıyorlar. Dünya halklarının bu mücadelesi, aynı zamanda yeni bir dünya savaşı tehlikesine karşı yöneliyor. Savaşın kışkırtıcıları Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal emperyalizminin dünya halklarının savaşa karşı mücadele alevlerini söndürme hesapları iflas ediyor. Tam tersine bu alevler daha geniş alanlara yayılıyor, daha geniş kitleleri kavrıyor. Kısacası bu 1 Mayıs'a dünya halklarının devrimci mücadelesinin yükseldiği şartlarda giriyoruz.

Bu 1 Mayıs' a dünya ölçüsünde Marksizm-Leninizmin, devrim düşmanı akım ve ideolojilere karşı yeni zaferler kazandığı bir ortamda giriyoruz. Marksizm-Leninizm, modern revizyonizme karşı kazandığı , ideolojik ve siyasi zaferden sonra, şimdi de modern revizyonizmin ikiz kardeşi "3 Dünya Teorisi"ne ve "Uluslararası Yeni oportünist akım"a karşı mücadelede zaferler kazanmaktadır. Dünya halklarını devrim yolundan döndürmek, emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin ve gericiliğin ebedi kölesi haline getirmek isteyen "3 Dünya Teorisi" Marksizm-Leninizmin ağır darbeleri altında ezilmiştir. Son bir yıl içerisinde bu gerici teoriye karşı mücadele gelişmiş ve uluslararası komünist hareket, başında Enver Hoca Yoldaş'ın bulunduğu AEP'nin en ön safta yer aldığı bu mücadelede, zafer üstüne zafer kazanmıştır. Böylece "3 Dünya Teorisi" savunucusu gericilerin karanlık emelleri hüsrana uğratılmıştır.

Ülkemizde de son 1 Mayıs'tan bu yana geçen bir yıl devrim güçlerinin ve devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmanın büyümesiyle belirlenmiştir. Bu mücadelede devrim güçleri gelişip güçlenmişler , sağlamlaşmışlar ve karşı-devrim karşısında başarılar elde etmişlerdir. Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin iğrenç yüzleri daha fazla açığa çıkmıştır. Ancak, devrim güçlerinin faşizme ve sosyal-faşizme karşı birliğinin sağlanmasında ileri doğru adımlar atılamamış, devrim güçlerinin örgütsüzlüğü ve dağınıklığı altedilememiştir. Bu ülkemiz devriminin en önemli sorunlarından birisi olmaya devam etmektedir.

Son bir yılda, proleter devrimci hareket modern revizyonizme ve oportünizme karşı mücadelede önemli başarılar sağlamıştır. Proleter devrimciler "3 dünya teorisi"ni ve oportünist görüşleri kararlılıkla reddetmişler ve bu teorinin üzerlerinde taşıdıkları etkilerini atmışlardır. Ülkemizde "uluslararası yeni oportünist akım"ın temsilcisi olan TİKP-Aydınlık oportünistlerine karşı mücadeleden zaferle çıkmışlardır. Bunun yanında geçen 1 Mayıs'tan bu yana ülkemizdeki ideolojik ve siyasi mücadele gelişmiş "aynıların aynı yerde, ayrıların ayrı yerde toplanması" süreci hızlanmıştır. Proleter Devrimci hareket sağ ve "sol" bütün oportünist görüş ve akımlarla arasına kesin bir çizgi çekmiş ve proletarya partisini kurma yolunda ileriye doğru adımlar atmıştır. Proletarya partisini kurma görevi, en önemli görev olarak proleter devrimci hareketin gündemine girmiş bulunmaktadır.

İşte, bu yılki 1 Mayıs'ı kutlamaya hazırlandığımız bugünlerde, ana hatlarıyla durum budur. Bu tablo bize, görev ve sorumluluklarımızı hatırlatmaktadır. Bu görev uluslararası alanda, emperyalizme sosyal-emperyalizme gericiliğe, özellikle de süper devletlere ve uşaklarına karşı mücadeleye ve yeni bir dünya savaşı tehlikesine karşı mücadeleyi geliştirmek, bu mücadelede, sosyalist ülkeler dünya işçi sınıfı, dünyanın ezilen milletleri ve halklarıyla birliğimizi, pekiştirmek, dayanışmamızı güçlendirmektir. Aynı zamanda, dünya komünist hareketi saflarında kararlılıkla yer alarak, başta modern revizyonizm ve uluslararası yeni oportünizm gelmek üzere, tüm Marksizm-Leninizm düşmanı akım ve ideolojilere karşı savaşmaktır. Ülkemizde ise faşizme ve sosyal faşizme karşı halk demokrasisi temelinde mücadeleyi yükseltmek, devrim saflarındaki örgütsüzlüğe ve dağınıklığa son vermek, kararlı bir şekilde sınıf düşmanımıza karşı yürümektir. Proletarya Partisini oluşturma görevine sıkıca sarılarak , bu büyük ve o ölçüde şanlı görevi yerine getirmek, bu mücadelenin başarıya ilerletilmesinin önde gelen şartıdır. Başta modern revizyonizm ve yeni oportünizm gelmek üzere Marksizm-Leninizmi sağdan ve "sol"dan gelen bütün saldırılara karşı savunmak, onun saflığını titizlikle koruyarak geliştirmek, başarılı bir mücadele yürütmek için zorunlu görevlerimiz arasındadır.

İşte, işçi sınıfı ve halkımız 1 Mayıs'ı bu şartlarda kutluyor, ve proleter devrimciler bu görevlerle yüzyüzedirler. Ancak, meselenin bir başka yönü de, dikkat çekilmesi, ve üzerinde önemle durulması gereken bir görünüm arzetmektedir.

1 Mayıs'a yaklaşırken faşist diktatörlük, saldırılarını arttırmıştır ve yeni yeni tertipler hazırlamaktadır. Bu tertiplere karşı uyanıklığı korumak ve büyük dikkat göstermek zorunludur. Bu dikkat asla 1 mayıs'ı kutlamaktan vazgeçmek anlamına gelmez. Tam tersine 1 Mayıs kutlamaları her türlü engele rağmen militan bir ruhla dolu olarak mutlaka gerçekleştirilecektir. Bu dikkat, tertiplere karşı uyanık davranmak, çeşitli ihtimalleri dikkate almak, halk kitlelerini zamanında uyarmak ve hazırlıklı kılmak, tertipleri halk kitleleri önünde açığa çıkararak bozguna uğratmak, tertibe yol açabilecek, şartlar yaratmaktan titizlikle kaçınarak gerekli önlemleri önceden almak anlamına gelir. Bu bilinçle hareket ederek, gevşekliğe, sorumsuzluğa, dikkatsizliğe, tedbirsizliğe, ilkesizliğe yer vermeden militan bir tutum takınılmalı ve 1 Mayıs kutlamaları gerçekleştirilmelidir. Proleter devrimciler halkla birleşerek, bu çetin görevi mutlaka yerine getirecek ve provokasyonları boşa çıkaracaklardır.

YAŞASIN 1 MAYIS!
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ VE EZİLEN HALKLARIN ULUSLARARASI BİRLİĞİ!
1 MAYIS'I GÜÇLÜ EYLEMLERLE KUTLAMAK İÇİN, ILKELİ, SORUMLU VE MİLİTAN BİR TUTUMLA İLERİ!

DİSK yönetimi tabanın sesine uymalı ve 1 Mayıs'la ilgili gerici kararını geri almalıdır

DİSK yönetimi, 1 Mayıs kutlamaları konusunda anti-demokratik bir tutum içindedir. DİSK yönetimi, proleter devrimciler ile sosyal faşizm ve sosyal-emperyalizme karşı olan grup ve kuruluşları kutlamaların dışında tutma kararı almıştır. Bu kararlar yeni yönetimin sosyal faşistlerin baskısına boyun eğdiğini ve tam bir sorumsuzluk içine girdiğini göstermektedir.

DİSK yöneticilerine, son genel kurulda alınan kongre kararını ve verdikleri sözleri hatırlatırız. Bu kararlardan birisi "İşçi Sınıfının Birliği ve Tasfiyecilik Üzerine"ydi. Kararda "KONGREMİZ: 1. İşçi sınıfının birliğini, konfederasyonumuzun bütünlüğünü bozmaya yönelik her türden tasfiyeci girişimleri mahkum eder. 2. Tasfiyeciliğin işçi sınıfının düşmanlarının metodu olduğunu kabul eder" deniyordu.

Abdullah Baştürk ise, DİSK başkanı seçildikten sonra yaptığı konuşmada şunları söylemişti: "İnanıyorum ki, önümüzdeki dönemde, DİSK, her türlü sekterlikten, grupçuluktan, her türlü tasfiyeci uygulamalardan uzak tutulacaktır." (Baştürkün sözleri ve kongre Kararı, DİSK Dergisi'nin 1978 Ocak, Şubat, Mart tarihli sayısından alınmıştır)

Bu sözlerden bu yana daha 4 ay bile geçmedi. Ama, bu vaadlerle yönetime gelen Abdullah Baştürk ve yönetici ekibi, işçi sınıfının düşmanları olan sosyal-faşistler gibi "İşçi sınıfı düşmanı tasfiyeci" bir tutum takınmıştır.

Bu karar, DİSK yöneticilerinin daha önce 1 Mayıs'la ilgili sözleriyle de taban tabana zıttır. DİSK yöneticileri bu 1 Mayıs'ta herkese demokrasi gereğince davranacaklarını vb. belirtmişlerdi. Son karar, DİSK yöneticilerinin bu tutumlarında sebat etmediklerini gösteriyor.

DİSK yöneticilerini böyle bir karar almaya iten neden, sosyal-faşizm karşısındaki teslimiyetçi tutumlarıdır. Sosyal faşistler, proleter devrimciler ile sosyal-emperyalizm ve sosyal faşizme karşı olan grup ve kuruluşların 1 Mayıs törenine katılmaları halinde, İstanbul'da kutlamalara katılmayacakları ve İzmir'de ayrı bir kutlama düzenleyecekleri yolunda tehditler savurmuşlardır. DİSK'in reformist yöneticileri bu tehditlere boyun eğmişler, üstelik İstanbul'daki mitingin her şeyinden sorumlu kişi olarak da Basın-İş başkanı sosyal faşist Burhan Şahin'i tayin etmişlerdir.

DİSK yöneticilerinin bu boyun eğişi, daha önceki sözlerinden bir dönüş olduğu kadar, tam bir sorumsuzluk örneği olarak da önem taşımaktadır. Geçen yılki 1 Mayıs katliamının acı anıları zihinlerde taptazedir. Geçen yılki olaylara zemin yaratan ve katliamın sorumluluğunu paylaşan zihniyet, bu yıl da kendilerine boyun eğilen aynı sosyal-faşist zihniyettir. DİSK yöneticileri halka karşı sosyal faşizmle aynı safta yer almakla, işçi sınıfı, halkımız ve tarih önünde ağır bir suçun sorumluluğunu yüklenmiş bulunmaktadırlar.

Üstelik bu yıl, 1 Mayıs'a provokasyonların yoğunlaştığı ve faşist diktatörlüğün yeni tertipler için fırsat aradığı şartlarda girmekteyiz. Nitekim, faşistler basın ve sözcüleri aracılığıyla, 1 Mayıs'ta da benzer tertipler düzenleme gayret ve hazırlığı içinde olduklarını belirtmişlerdir. Bir polis şefi açıkça "bu 1 Mayıs'ta İstanbul, Ankara ve İzmir'de büyük olaylar çıkmasının muhtemel" olduğundan "Doğu rüzgarının" esebileceğinden vb. bahsetmektedir. Faşist basın 1 Mayıs'a doğru, havayı bulandırmaya çalışmaktadır. Faşistlerin suç ortağı, Rus sosyal-emperyalizminin uşakları da kendi paylarına düşeni yaparak aynı koroya katılmaktadırlar.

Bütün bu şartlar dikkate alındığında, DİSK yönetiminin kararları, provokatörlere, MİT ve kontr-gerillaya uygun ortam yaratmaktadır. Bu kararlardan hoşnut olanlar sadece faşistler ve sosyal-faşistlerdir.

Bu kararlar, sosyal-faşistlere verilmiş önemli bir tavizdir. Sosyal-faşistler için böyle bir kararın alınması çok önemlidir. Çünkü; onlar 1 Mayıs'ta Rus sosyal- emperyalizmine ve sosyal-faşizme karşı bir sesin İstanbul mitinginde yükselmesini önlemek istemektedirler. Kendi gerici yüzlerinin geniş işçi kitleleri önünde teşhirini engellemeye çalışmaktadırlar. Sosyal-faşistlerin ikinci amacı, geçen, 1 Mayıs katliamındaki sorumluluklarını örtbas etmek ve sorumluluğu, proleter devrimcilere ve sosyal emperyalizm ile sosyal-faşizme karşı olan diğer gruplara yüklemektir. Sosyal- faşistler şimdiye kadar boşa çıkarılan bu çabalarını yeniden yoğunlaştırarak, DİSK yönetimindeki reformcuların aynı görüşü paylaştığı görüntüsünü yaratmak istemektedirler. DİSK yöneticileri son kararlarıyla sosyal- faşistlerin bu gerici hesaplarına uygun hareket etmişlerdir. Ama,sosyal

Devamı sayfa 15'te

YENİ VERGİ TASARISI

HALKI DAHA FAZLA EZMENİN ARACIDIR

Hükümet, hazırladığı vergi tasarısını meclislere sevketti. Hükümet yetkililerince bu vergi tasarısının reklamı yapılıyor.. Emekçilere ne kadar yararlı olduğu anlatıla anlatıla bitirilemiyor. Hükümet yetkililerinin iddiasına göre bu vergi tasarısıyla ücretli ve dar gelirliler üzerindeki vergi yükü azaltılacak, bu yük yoksul gelirlilere yüklenecektir.

Bilindiği gibi, ülkemizde toplanan vergilerin yaklaşık yüzde yetmişi işçi ve memurlardan alınmaktadır. Ücretlerden kesilen peşin vergilerin yanı sıra dolaylı vergilerle de emekçiler vergi yükünü çekmektedirler. Toplanan vergilerin yarısından fazlası dolaylı vergilerden oluşmaktadır. Halk, bayiden her sigara, çay vb. alırken bu vergiyi peşinen ödemektedir.

Vergi adaletsizliğinin giderilmesi ve bu amaçla artan oranlı vergi düzeninin getirilmesi, milli demokratik halk devrimiyle kurulacak, halk demokrasisi düzeninde mümkündür. Halk demokrasisi devleti, halkın devleti olacağından ve halka hizmet edeceğinden halkın ödeyeceği vergiler, kendi yararına toplumsal gelişme ve hizmetler için oluşturulan bir fona katılma niteliğinde olacaktır. Bu vergiler de zamanla hafifletilecek, giderek tamamen kaldırılacaktır. Örnek verecek olursak: Sosyalist Arnavutluk'ta bugün halktan vergi alınmamaktadır. Açıktır ki, bu düzende alınan vergiler, nitelik bakımından halk demokrasisi ve sosyalizmde alınan vergilerden çok farklıdır.

Komprador patron-ağa düzenin de alınan vergilerle, bir avuç kompradorun ve ağanın kesesi şişirilmekte, halkı baskı altında tutma aracı olan devlet örgütü güçlendirilmekte büyük bürokrat-burjuvalara refah, orduya içeride halkı ezmek ve dışarda, dünya halklarına özellikle komşu halklara kullanılmak için silah sağlamaktadır. Tabii, bütün vergiler kimden ne kadar alınırsa alınsın, son tahlilde emekçilerden gaspedilmekte, onların yarattığı değerlerden sağlanmaktadır.

Vergilerin emekçilerin yaşama seviyelerini daha fazla düşürecek, patronlara ve ağalara daha büyük bir soygun imkanı yaratacak şekilde düzenlendiği Türkiye'de vergi adaletsizliğini giderme sözü, komprador-ağa partileri politikacılarının ağzında öteden beri gevelenir durur. Ama, hükümetler gelmiş, hükümetler geçmiş, şimdiye kadar halk yararına hiç bir önemli değişiklik yapılmamıştır. Aksine, halk üzerindeki vergi yükü günden güne ağırlaştırılmıştır.

Ecevit Hükümetinin getirdiği vergi tasarısının, vergilendirilmeyen kaynakları değerlendirmek ve ücretlilerin vergi yükünü azaltarak vergi adaleti sağlamak amacına yöneldiği Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğlu tarafından açıklandı. Oysa gerçekler, vergi adaletsizliğini azaltma yönünde bir reformla dahi karşı karşıya olmadığımızı göstermektedir. Gerçek şudur ki, hükümet bu tasarıyla bir yandan emekçilerin vergi yükünü azaltır görünürken, öbür yandan da bu yükü yine emekçilerin omuzuna fazlasıyla bindirecektir. Bunun yanında şehir küçük-burjuvazisi ile orta burjuvazi daha fazla vergi ödeyecektir. "Vergilendirilmeyen kaynaklar" sözü özellikle bu kesim için sözkonusu edilmektedir.

İşçi ve memurların eline geçen para, yeni vergi tasarısıyla asli brüt ücret ve fer'i brüt ücret olarak ikiye ayrılmaktadır. Fer'i ücret ikramiye ve yan ödemelerden oluşmaktadır. Ülkemizde işçi ve memurların eline geçen paranın yaklaşık olarak yarısı ikramiye ve yan ödemeler şeklinde ödenmektedir. Tasarıya göre, ikramiye ve yan ödemelerin yılda 60.000 lirayı geçmesi halinde, ikramiye ve yan ödemeler, asli ücrete eklenerek vergilendirilecektir. Bu durumda vergi kesilmesine esas olan miktar (matrah) çok büyüyeceğinden yüksek oranda vergi alınacak, işçi ve memurların eline geçen miktarda önemli bir azalma olacaktır. Bütün ikramiye ve yan ödemelerin vergilendirme oranları da yüzde beş arttırılmıştır.

Görüldüğü gibi, tasarı ikramiye ve yan ödemelere yüzde beşlik bir artış getirmenin yanı sıra, bu ödemeleri 5.000 lirayla sınırlamaya çalışmaktadır... Sınırlamak diyoruz, çünkü 5.000 liradan fazla olan ikramiye ve yan ödemeler ücretlilerin cebine girmeyecek, vergi olarak kesilip alınacaktır. Hayat pahalılığının hızla arttığı, enflasyonun kol gezdiği Türkiye'de beş bin liralık yan ödeme sınırına, en düşük ücretlilerin dahi girmesi bir-iki yıllık meseledir.. Daha şimdiden pek çok emekçi (brüt olduğunu hatırlayın) bu sınıra varmış durumdadır. Hükümetin hesabı, ikramiye ve yan ödemelerdeki artışları bu yolla dondurmaktır. Hükümet böyle davranarak IMF'nin (Uluslararası Para Fonu), kompradorlarının ve ağaların istediği gibi davranmaktadır. Hükümetin, halkın sert tepkisi üzerine tasarıda yaptığı değişiklik (geçen sayımızdaki ilgili yazıya bakınız) bu kadardır.

Emekçiler açısından meselenin bir başka yönü daha vardır. Bu yön, resmi ve gayri-resmi değişiklikleri içermektedir. Resmi yönüyle ele aldığımızda, işletme vergisinin kapsamının büyük ölçüde genişletilmesi halkın sırtına yüklenen bir yük getirecektir. ayrıca tüpgaz, gibi yoksul halkın hayati ihtiyaç maddelerine resmi işlemlerle ilgili bütün harçlara, belediye hizmetlerine gelecek vergiler de yine halkın sırtına yüklenecektir.

Gayrı-resmi değişiklikler ise daha da önemlidir. Getirilen vergilerin yükü, burjuvalar tarafından yine fiyatlara yansıtılacak ve halk aldığına, yararlandığına, daha fazla ödemek zorunda kalacaktır. Fiyat denetiminin sağlanmadığı ve kompradorların ve ağaların iktidarı altında sağlanamayacağı bu düzende, başka türlü olması imkansızdır. Böylece, hükümet emekçilerin vergi yükünü azaltmakla sahtekarca övünürken, halkımız yoksullaşmaya, vergi yükünü daha fazla çekmeye devam edecektir.

Vergi tasarısı, şehir küçük burjuvazisi ve orta burjuvaziyi de olumsuz yönde etkilemektedir Vergilendirilmeyen kaynaklar adı verilen bu kesim, eskiye oranla çok daha fazla vergi ödeyecektir. Bu durum, halkın bu kesimi, özellikle de şehir küçük-burjuvazisi içinde iflasları hızlandıracaktır.

Kompradorlara ve ağalara gelince, vergi tasarısı hakim sınıflara önemli bir yük getirmiyor. Getirdiklerini de, hal-

Devamı Sayfa 15'te

Rockefeller, Bulgar Heyeti vb.

Türkiye'ye baskı ve soygun için geliyor

Son günlerde, ülkemize yabancı ekonomi heyetlerinin, uluslararası emperyalist kuruluşların yetkililerinin, emperyalist parababalarının biri gidip biri geliyor. Bu heyet ve kuruluşların, hem ABD emperyalizmi ve Batılı müttefikleri tarafından, hem de Rus sosyal-emperyalistleri ve uydusu devletler tarafından gönderildiğini görmekteyiz. Türkiye'nin bu manzarası, avına çullanan aç kurt sürüsünü fazlasıyla hatırlatıyor. Borç verip faiz almak isteyenler, Türkiye'ye yatırım yapmayı planlayanlar, ürünlerimizi ucuza kapatıp, pahalı mal satmayı hesaplayanlar, bölük bölük gelmektedirler.

IMF heyetlerinden sonra gelen Dünya Bankası Başkanı Mc Namara yeni bir emperyalist soygun anlamına gelen bir anlaşmaya vararak ülkemizden ayrıldı. Tabii bu arada, emperyalist uşağı basından büyük ilgi gördü. Kendisine yapacağı soygundan olmalı, övgüler düzüldü. Mc Namara böylece Türkiye ziyaretini boş geçirmemiş oldu; hükümete göre 500 milyon, faşist muhalefete göre ise 200 milyon dolarlık bir borç landırma konusunda anlaşmaya vararak ayrıldı. Hükümet, emperyalistlerden 500 milyon dolar borç aldık, bu bir başarıdır diyerek sevinç çığlıkları atarken, faşistler 500 değil 200, bu yüzden sonuç iyi değil diyorlardı. Hükümet olsun faşist muhalefet olsun, emperyalistlere ne kadar fazla bağlanılır ve soygun imkanı yaratılırsa o işi, o kadar başarılı görme anlayışında yarıştıklarını bu sözleriyle gösteriyorlardı.

Mc Namara'nın Türkiye'den ayrılmasından hemen sonra, bu kez Rockefeller ülkemize geldi. Rockefeller Amerika'nın en büyük tekellerinden birinin en çok hisseye sahip hissedarı ve yöneticisidir. Bunun yanında, Amerikan siyaset sahnesinde de siyasetçi olarak önemli bir rolü bulunan Rockefeller, dünyanın en büyük tekelci kapitalistlerinden birisidir.

Rockefeller'in Türkiye'ye geliş amacı Mc Namara'nınkinden veya diğer ABD emperyalizminin temsilcilerininkinden farksızdır. Bu amaç ekonomik bakımdan, Türkiye'de yeni sömürü imkanları yaratmak, siyasi bakımdan Türk-Amerikan ilişkilerini düzeltmek ve Amerika'nın ülkemizdeki hakimiyetini pekiştirmeye çalışmaktır. Nitekim, Ecevit, Rockefeller'le yaptığı görüşmede Türkiye ile ABD arasındaki ilişkiler sorununu sözkonusu ettiklerini açıkça belirtti.

Rockefeller Türkiye'de iken bir başka ekonomi heyeti, hükümet yetkilileriyle görüşmekteydi. Bulgaristan'dan gelen bu heyet Türkiye ile Bulgaristan arasında ticaretin geliştirilmesi ortak baraj yapım projesi, Türkiye'nin satın aldığı elektrik enerjisinin arttırılması ve borçların ödenmesi vb. konular görüşüldü. Bir yandan sömürüde bulunurken, diğer yandan Rus sosyal-emperyalizminin ülkemizde yayılması için elverişli ortam hazırlayan Bulgar revizyonistleri, ilişkilerin geliştirilmesinden gayet memnun olduklarını belirttiler. Bugünlerde Bulgaristan'a gidecek bir heyet, Bulgaristan'la yeni ekonomik anlaşmayı imzalayacak. Kısacası, ülkemiz revizyonistlerce daha fazla sömürülecek ve ülkemiz üzerinde Rus sosyal-emperyalizminin etkisi dolaylı yolla olsa da daha fazla artacak.

Ecevit, Yugoslavya gezisi sırasında, Yugoslavya'yla ekonomik ilişkilerin geliştirilmesinden söz ettikten sonra, "yeni uluslararası ekonomik düzen" üzerinde de durdu. Ecevit'in bu sözleri büyük bir öğreticiliğe sahiptir. Ecevit bir yandan ülkemizin zenginliklerini başta Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal emperyalizmi gelmek üzere emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere peşkeş çekiyor. Diğer yandan ise, "yeni ekonomik düzen"den söz ediyor. "Yeni ekonomik düzen" her halde emperyalistlerle ve sosyal-emperyalistlerle her soygun anlaşması imzalayışta, sevinçle ellerini oğuşturup zafer çığlıkları atanlar tarafından gerçekleştirilecek(!). Ecevit'in yaptıkları ve "yeni ekonomik düzen" üzerine söyledikleri bunu kanıtlıyor. Ecevit böyle davranmakla kompradorların ve ağaların temsilcisinin davranması gerektiği gibi hareket ediyor. Böylece o bir yandan halkımızın menfaatlerini satan kompradorlara ve ağalara menfaat sağlarken, diğer yandan, eşitlikten, "yeni ekonomik düzen"den vb. bahsederek halkın gözünü boyuyor. "Yeni ekonomik düzen"in kompradorlar ve ağalar eliyle kurularak emperyalist soygundan kurtulma imkanına kavuşulabileceğini yalanını yayan "yeni oportünistler" ise, kompradorların ve ağaların uşaklığını gizleyerek, emperyalistlere, sosyal-emperyalistlere ve uşaklarına, uşaklık yapıyorlar.

Türkiye'nin son günlerde emperyalistlerle ve sosyal-emperyalistlerle yoğunlaşan ilişkileri, artan ziyaretçiler trafiği, yurdumuzun emperyalizme ve sosyal-emperyalizme daha fazla bağlandığını göstermektedir. Ecevit hükümetinin "çok yönlü dış politikası"nın adımları da emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere doğrudur. Bağımsız bir dış politika izlemek ise ancak demokratik hak iktidarıyla, emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin ülkemizdeki ekonomik, siyasi askeri, kültürel tüm varlığına son verilerek gerçek bağımsızlığını kazanmasıyla mümkün olacaktır.

Faşist tertiplere karşı uyanıklığımızı arttıralım

Son günlerde Ankara, Pazarcık ve Malatya'da patlayan paket bombalar, tezgâhlanan yeni provokasyonlar zincirinin ilk halkalarıdır. Bilindiği gibi, Pazarcık'ta bir CHP yöneticisine PTT kanalıyla gönderilen paket, CHP yöneticisi tarafından alınmaması sonucu, bir PTT emekçisi tarafından açılmıştır. Paket açıldığı sırada içine yerleştirilen bomba patlamış, paketi açan PTT emekçisi ölmüş, 4 emekçi de ağır şekilde yaralanmıştır. Ankara'da ADMMA öğrencilerine yöneltilen bombalı saldırı sonucu, çok sayıda öğrenci yaralanmıştır.

Malatya'da ise, Malatya belediye başkanı Hamid Fendoğlu yollanan paketi açmış ve Hamid Fendoğlu ve ailesinden üç kişi bombanın patlamasıyla ölmüştür.

Her iki olay da profesyonelce hazırlanmıştır ve Pazarcık ve Malatya'da, paketlerin yollandığı kişilerin ölümünün büyük olaylara yol açacağı hesaplanmıştır. Böylece, bir yandan halka, Kürt milletine ve devrimcilere daha fazla zulmedilmesinin şartları yaratılırken, diğer yandan, sıkıyönetime başvurma gibi gerekçelere elverişli zemin yaratılmaya çalışılmıştır. Böylece, faşist diktatörlüğün sağlamlaştırılması, daha azgın ve zalim faşistlerin tümüyle yönetimi ele geçirerek, halk üzerindeki faşist terörü yoğunlaştırmaları amaçlanmıştır.

Malatya'da provokasyon, tertipçilerin istediği amaçlara ulaşmıştır. Belediye Başkanlığı seçimlerinde CHP adayına karşı AP, MHP ve MSP'nin desteğini alarak başkanlığı kazanan ve aşiret lideri olan Hamido'nun ölümüyle, Malatya'da bir gerici hareket başlamıştır. Bir çok yurtsever yaralanmış, yüzlerce işyeri yakılmış ve tahrip edilmiştir. Bu arada üç devrimci öğrenci alçakça katledilmiştir. Olaylar nedeniyle, çok sayıda as keri birlik Malatya'ya sevkedilmiştir. Malatya'da yurtsever ve devrimciler üzerindeki baskı, son olayla daha da artmıştır.

Bombalı provakasyonların ortaya konduğu yerlerin özellikleri de dikkat çekicidir. Pazarcık ve Malatya, Kürt Milletinin yaşadığı bölgelerdir. Ayrıca her iki bölgede Alevi-sünni çatışması mevcuttur. Faşistler, mezhep ayrılıklarını körükleyerek, bu bölgeler halkını birbirine düşürmüşlerdir. Dolayısıyla buralarda ortaya çıkan olaylar, mezhep ayrılıklarının kışkırtılmasıyla kısa sürede genişlemekte, yoksul halk kitleleri karşı karşıya getirilerek, gerçek düşmanlar olan kompradorlar ve ağalar gözden gizlenmektedir. Ayrıca, bu olaylar bahane edilerek, Kürt milleti üzerindeki zulüm ağırlaştırılmakta, emekçilere, yurtseverlere ve devrimcilere daha fazla baskı yapılmaktadır.

Bunların yanısıra Türkiye Kürdistanı'nda da yeni yeni provakasyonlar tertiplenmektedir. Son günlerde "bölücülük" demogojisi ayyuka çıkmıştır. Son günlerde, faşist partilerin yöneticilerinden, faşist basına kadar uzanan bir koronun "bölücü faaliyetler artıyor", "bölücülükle daha faz la mücadele edilmelidir" türünden yaygaralar kopardıkları görülüyor. Bu propagandaya uygun ortam yaratmak için de,"beş Türk bayrağının parçalanıp yakıldığı" gibi uydurma haberler de faşist basın aracılığıyla yayılıyor. Böylece bir yönüyle Kürt Milleti üzerindeki zulmün arttırılması hedefleniyor.

Bombalı provakasyonlar, Kürt milleti ile ilgili provakasyonlar ve yoğunlaşan, kitle katliamlarına dönüşen faşist saldırılar, biribiriyle sıkıca bağlantılıdır. Saldırı ve provakasyonlar aynı merkezlerden yönetilmekte ve aynı amaca hizmet etmektedir. Bütün bu olaylar, faşist diktatörlük tarafından tezgahlanmaktadır. Bomba olayları, faşist diktatörlüğün cinayet örgütlerinden kontr-gerillanın, işidir. Kontr-gerilla, MHP, Ülkü Ocakları, MİT gibi sivil ve resmi, açık veya gizli, yasal veya yasadışı faşist merkezler, bu provokasyonların ve saldırıların yönetilmesinde baş roller dedirler.

Olaylarda kullanılan bombanın Atom Enerjisi Merkezi'nde imal edildiğine dair delillerin bulunduğu İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı tarafından açıklandı. MHP'li faşistlerin üslendiği bu kuruluşun hangi amaçlara hizmet ettiği ve devlet örgütünün çeşitli kademelerinin faşist yuvası durumunda bulunduğu, bu olayla bir kez daha ortaya çıkmıştır. Faşistler, devlet içindeki mevzilerinden bir bütün olarak devlet iktidarını kontrol etmelerinden yararlanarak, caniyane planlarını serbestçe gerçekleştirmektedirler.

Bu karanlık güçlerin amacı faşist diktatörlüğü daha azgın ve zalim hale getirmek, yurdumuzun zenginliklerini ve emekçilerin alınterinin ürünlerini emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere daha fazla peşkeş çekmek, halkımızı daha fazla soyup sömürmek, halkımıza, onun ayrılmaz parçası olan devrimcilere ve Kürt milleti ile milli azınlıklara daha fazla zulmetmek ve gelişen devrimci mücadeleyi boğmaktır. Bu amaca varabilmek için de faşistlerin kontrolunda bulunan orduyu yönetimde daha fazla söz sahibi hale getirmeyi bunun aracı olan bir sıkıyönetimi tezgahlamayı hesaplamaktadırlar. Faşist bir askeri darbe de planları arasındadır.

Bütün bunlar olup biterken CHP hükümeti ne yapmaktadır?CHP bir yandan faşistlere karşı olduğunu bas bas bağırırken, öte yandan, her karanlık olayda parmağı bulunan kontr-gerillayı in kâr etmekte, MİT, MHP ve Ülkü Ocaklarının üzerine gitmemektedir. CHP, Ülkü Ocakları ve benzeri faşist derneklerde bir kaç aramayla, bir kaç faşisti tutuklamayla, faşistlerin üzerine gittiği izlenimini yaratmaya çalışmakta, faşistlerle devrimcileri "aşırı uçlar" edebiyatıyla aynı yere koyarak, faşizme karşı tutarlı devrimci mücadeleyi engellemeye çalışmaktadır... DİSK'in eyleminde olduğu gibi faşizme karşı kitle hareketleri ne en başta karşı çıkarak kırmaya çalışan yine CHP'nin gerici yönetimi ve başkanı Ecevit'tir. Açıkça görüldüğü gibi, CHP faşizmle uzlaşmacı bir siyaset izlemektedir. CHP hükümeti bunca tecrübeye rağmen, faşizmin üzerine gidecek nitelikte olmadığını göstermiştir. CHP'ye umut bağlayanlar, CHP'nin faşizmi altedeceğini sananlar, artık uyanmalı ve "aman yaprak kımıldamasın" anlayışından vazgeçmelidirler. Faşizme karşı mücadele dişe diş tarzda yürütülmedikçe, geniş halk kitlelerine dayandırılmadıkça, faşist örgütlerin üzerine gidilip dağıtılmadıkça, faşist diktatörlüğün yıkılması, sosyal-faşist gelişmenin önlenmesi ve halk demokrasisinin kurulması, bakış açısına sahip olmadıkça başarı şansına, sahip değildir.

Bunun yanında faşizme ve sosyal faşizme karşı mücadele eden devrimci güçler, örgütsüz ve dağınıktır. Halk kitleleri faşizmin saldırılarına karşı mücadelelerinde bir çok yerde önderlikten yoksundur. Faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede eylem ve örgüt birliği sağlanamamıştır. Bu durum mücadeleye büyük zararlar vermektedir. Faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede eylem ve örgüt birliğinin sağlanması, halk güçlerinin bu mücadele temelinde tek cephede toplanması önünde en büyük engel, küçük-burjuva sınıf temelinden kaynaklanan gurupçu, sekter, bölücü, sorumsuz anlayış ve tavırlardır. Bu anlayış ve tavırlara karşı savaşarak faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede eylem ve örgüt birliğini yaratmak önümüzde duran acil görevlerden birisidir.

Son günlerde tezgâhlanan ve yenileri tezgâhlanan provakasyonlara karşı uyanıklığımızı arttıralım. Bu provakasyonları, en geniş halk kitlelerine açıklayalım, faşistlerin amaçlarını boşa çıkaralım. Faşizme ve sosyal faşizme karşı mücadelede sesimizi yükseltelim. Kitle hareketlerinin çeşitli biçimleriyle (miting, gösteri, boykot, yürüyüş, toplantı, işgal v.b.) mücadelemizi geliştirelim. Faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede halk güçlerinin tek cephede eylem ve örgüt birliğini sağlamasının önünde engel oluşturan hatalı anlayışlara, grupçu, sorumsuz tavırlara karşı mücadele edelim. Unutmayalım ki, faşizm ve sosyal-faşizm ancak halk kitlelerinin dişe diş yürüttüğü örgütlü bir mücadeleyle yenilgiye uğratılabilir. Ancak halk demokrasisini hedef alan bir mücadele başarıyla ilerleyebilir. Ve faşizmin ve sosyal-faşizmin kökünün kazınması ancak halk demokrasisi düzeniyle mümkündür.

İşte bütün bunları aklımızdan çıkarmadan faşizme ve sosyal faşizme karşı ileri atılalım. Provakasyonları bozguna uğratmanın yolu buradan geçmektedir, başarıya giden yol buradan geçmektedir.

FAŞİST TERTİP BOZULDU

Türkiye'nin bütün yerlerinde olduğu gibi Ağrı'nın Patnos ilçesinde de faşist baskılar yoğunlaşmaktadır. Ancak, Patnos halkı günden güne gerici fikirlerin etkisinden kurtulmakta ve devrimci saflarda yerini almaktadır. Patnos'un emekçi Kürt halkı kendisine uygulanan sınıf baskısının ve milli baskının kaynağının komprador patron-ağa düzeni olduğunu kavramaktadır ; polisin ve ordunun kime hizmet ettiğini anlamaktadır.

Halktaki bu uyanışı engellemek amacıyla, ağa Cemal Akbay ve Kemal Akbay ile faşist Komiser Muavini ortaklaşa bir tertip düzenlediler. Bu tertip camiye dinamit atılmasıyla ilgiliydi. Tertipte, faşist komiser muavini ve ağanın oğlu yer aldı. Daha sonra Cemal Akbay caminin önüne gelerek "Müslüman - lar, camimize dinamit atmak isteyen komünistleri biliyoruz." dedi ve halkı kışkırtmaya kalktı. Ancak halk tertipçileri tanıyordu ve camiye giderken Cemal Ağayı lânetledi.

Ağanın ve silahlı adamları - nın halkaya saldırmasının hemen sonrasında, yüz kadar jandarma Patnos'a geldi. Jandarmaların yarısı ağanın evinin önünde nöbet beklerken, diğer yarısı çarşıda dolaşarak halka gözdağı veriyordu.

Devrimcilerin önderliğinde birleşen halk, bu olaydan sonra İçişleri Bakanlığı ve Ağrı Valiliğine telgraf çekerek, MHP'li faşist komiser Muavininin görevden alınmasını talep etmişlerdir.

Faşistlerin bu tertibi, amacına ulaşamamış, halkın gerçeği daha çok görmesine yaramıştır. Daha bir yıl önce devrimcilere karşı çıkan Patnos halkı, şimdi devrimcileri haklı bulmakta ve desteklemektedir. Hiç bir gerici güç halkımızın devrimci saflarda toplanmasını önleyemiyecektir.

MAYINLAR SÖKÜLMELİ, TOPRAKLAR SINIR KÖYLÜLERİNE DAĞITILMALIDIR

Osmanlı Despotizminden günümüze kadar, Feodal toprak ağalarının zulmü altında inim, inim inleyen yoksul Doğu ve Güneydoğu köylüleri, Kemalist diktatörlük döneminde de özellikle köylülerin toprak mücadelelerinin yükseldiği 1934 ' ler de çıkartılan bir kanunla devamlı toprak reformu yapılacak teraneleriyle bilinçli ve sistemli bir şekilde avutulmuştur. 1946'larda "çok partili"hayata geçildikten sonra Komprador-ağa partisi CHP ile aynı sınıf temeline sahip Amerikancı Demokrat Partisi de aynı demagojiyi işleyerek "hürriyet, eşitlik, kardeşlik" laflarıyla iktidara geçti. Yular Demokrat Parti'nin eline geçtikten sonra da, köylülerimizin toprak meselesi çözümlenmedi. Komprador ların ve toprak ağalarının toprak meselesini çözmeleri kendi lerini inkar anlamına gelirdi; imkansızdı. 1954'lerde çıkarılan bir kanunla "üstüne-üstlük" toprak tevzi komisyonları hazine arazilerini yoksul köylülerden alarak toprak ağalarının mülkiyetine resmen verdiler.

1968'lerde, Avrupa emperyalistlerinin işbirlikçisi; komprador Burjuvazi ve toprak ağalarının partisi Cumhuriyet Halk Partisi, özellikle Ecevit, köylü ve toprak demagojisini en çok işleyen bir sahtekar olarak, yoksul köylülerimizin büyük bir kısmını, çıkar çatışması içinde olduğu ABD Emperyalizmi işbirlikçilerine karşı peşinden sürükliyerek, oylarını hayli arttırdı.

Bugünlerde, CHP hükümettedir. Sözde reformist Ecevit'de başbakanlık koltuğundadır. Sırtını Urfa feodal toprak ağaları Celal Paydaş, Sabri Kılıç, Diyarbakır"da Cengiz Acar, ve Şerafettin Elçi, Ali Rıza Septioğlu gibi toprak ağalarına dayayarak toprak reformu yapamıyacağı açıktır. Artık maskesi düşmüştür. Bütünü olmasa da geniş halk yığınlarının önemli bir kesimi Ecevit'in sahte köylü dostu, ama patronların samimi uşağı olduğunu çok iyi bilmektedir.

Dün, seçim meydanlarında bol bol köylüleri toprağa kavuşturacağından nutuk atan Ecevit ve onun partisi, bugün sus- pus kesilmiştir. Toprak reformundan vazgeçtik, mayınların en erken bir zamanda kaldırılacağından bahseden Ecevit, bugün bundan dahi bahsetmemektedir.

Şunu artık çok iyi biliyoruz ki; köylülerimizin toprağa herkesin işe, ve çeşitli milliyetlerden halkımızın hürriyete kavuşması ancak ve ancak,Proletarya partisi önderliğinde, işçi-köylü temel ittifakı üzerinde küçük Burjuvazi ve emperyalizme (sosyal emperyalizm dahil) komprador kapitalizme, feodalizme karşı olan orta burjuvazinin birleşik cephesiyle verilecek,halk ordusu vasıtasıyla yürütülecek bir silahlı halk savaşı sonucu oluşacak Demokratik halk iktidarında mümkündür.

Aşağıda Gaziantep, Nizip ilçesine bağlı sınır köyleri köylülerinin Mayınların temizlenerek toprakların topraksız köylülere dağıtılmasını isteyen bir yazısı ile toplanan imzaları yayınlıyoruz.

MAYINLAR SÖKÜLSÜN TOPRAKLAR KÖYLÜLERE DAĞITILSIN!

HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!

Dış saldırı ve kaçakçılığı önlemek amacıyla Suriye sınırına yerleştirilen mayınlarının , bugünkü koşullarda artık zikredilen görevi yerine getirmekten uzak olduğu açıktır.

Mayın altında kalan 100 binlerce dönüm toprağın boş- atıl bırakılması; sayıları 3 milyonu geçen işsiz ordusunun bulunduğu Türkiye'de ülke ekonomisi yönün den zararlı bir uygulamadır.

Gemilerle ve gümrüklerden dev let içindeki bürokratlar aracılığıyla milyarları bulan kaçakçılık olayı her gün gazete manşetlerinde yer alırken sınır boylarında sırt hamallığıyla bir kaç çuval çayın Türkiye'ye geçirilmesinin sözde önlenmesi amacıyla ve sınırlarda binlerce, köylünün topraksız ve açlığına rağmen, 100 binlerce dönüm verimli toprağın "döviz tasarrufu sağlamak" amacıyla boş bırakılmasının ne denli mantık dışı olduğunu kamu oyunun takdirine bırakıyoruz.

Biz aşağıda imzaları bulunan Nizip ilçesi sınır köylüleri olarak,

1- Mayınlı tarlaların derhal tasfiyesini,

2- Toprağın sınır köylerde, yaşıyan, topraksız-az topraklı, köylülere dağıtılmasını talep ediyoruz.

		İMZA
Dero-Küçükkaracaviran köylülerinden		60
Üç kubbe köylülerinden		60
Bodur-Kersentaş	"	167
Beylerbey	"	48
Ermiş	"	8
Akçakoyunlu	"	20
Çıldıroba	"	245
Elbeyli Nahiyesi	"	352
Çobanbey	"	48
Delhemi	"	20
Salhan (Bayraklı)	"	117
Alahan	"	56
		1.201

ÜÇ DÜNYACI OPORTÜNİSTLER DEVRİMCİLERE SALDIRDI

"Üç Dünya Teorisi"ni savunan TİKP-Aydınlık oportünistlerinin sınıf mücadelesinin pratiğinde gerici teorileri iflas etmiştir. Proleter devrimciler kararlı mücadeleleriyle bu iflasın sergilenmesini sağlamışlar, "3 dünya teorisi"ni iflas ettir mede en büyük rolü oynamışlar - dır.

TİKP-Aydınlık oportünistleri bu durumun verdiği hırçınlıkla, yeni yollara başvurmakta yer yer devrimcilere saldırmaktadır. Kahraman Maraş'ın Narlı nahiyesinde de oportünistler küfür, asılsız suçlama ve saldırı yöntemlerine baş vurmaktadırlar. TİKP-Aydınlık oportünistleri halk önünde proleter devrimcilerle tartışmaya yanaşmamakta, bunun yerine şöhreti hakim sınıflara hizmetten gelen "ünlü" üyelerini getirerek halkı kandırmaya, etki altına almaya çalışmaktadırlar.

Oportünisler, bir tartışmada H.B taraftarlarına saldırmış lar, H.Y'dan "3 dünya teorisi" ni reddeden bir devrimciyi ise dövmüşlerdir. Oportünistlerce açılan gazete bayii, Demirellerin, Türkeşlerin faşist gazetelerini satarken Halkın Birliği ve diğer devrimci gazeteleri satmayı reddetmektedir.

Oportünistler, siyasi tartış malara gelmeden, dedikodu ve devrimcileri ihbar niteliğinde şeyler yapmaktadırlar. Onların böyle davranmaları normaldir. Onlar da bütün gericiler gibi davranıyorlar. Ama gericilerin akibetinden kurtulamıyacaklar - dır.

TİKP-Aydınlık saflarındaki devrimciler, oportünist şeflerin gerici yüzlerini görelim; H.B'nin Marksist-Leninist çizgisi etrafında birleşerek, onları ihanet yolunda yalnız bırakalım.

"Üç Dünya Teorisi"ni halk mahkûm etti

Elbistan'ın Ağcaşar köyünde 12 Mart günü, oportünist "3 Dünya teorisi"ni konu edinen bir seminer düzenlendi. Seminerde Halkın Birliği taraftarı bir arkadaş konuştu.

Arkadaş, oportünist "3 Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci nite liğini ortaya koydu. Uluslararası alanda "3 dünya teorisi" nin savunucuları ile ülkemizdeki temsilcisi Aydınlık-TİKP oportü nistlerinin karşı-devrimci yüzleri teşhir edildi.

Bundan sonra, Halkın Kurtuluşu'nun "3 Dünya Teorisi" ni reddederken düştüğü hatalar üzerinde durularak eleştirildi. Halkın Yolu şeflerinin, uluslar arası yeni oportünist akım saflarına geçişleri ortaya konarak, gerici tutumları teşhir edildi.

Toplantıya katılanlara "3 Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci niteliğini öğretmesi bakımından seminer yararlı oldu. Böyle ce toplantıya katılan halk, "3 Dünya Teorisi"nin Emperyalizme ve sosyal-emperyalizme hizmet eden bir teori olarak reddedilmesinin önemini ve reddedilme nedenini kavradı.

SOSYAL-EMPERYALİSTLERİN ASKERİ ŞEFİ OGARKOV DEFOL!

Sovyetler Birliği Genel Kurmay Başkanı Ogarkov, 24 Nisan' da yurdumuza gelmiş olacak. Daha önce 17 Nisan olarak belirlenen ziyaret tarihi sosyal-emperyalistler tarafından bir haf ta ertelendi.

Sosyal-emperyalistlerin askeri şefinin yurdumuza gelmedeki amacı nedir. Elbette, atılan nutuklarda çok tekrarlandığı gi bi "dostluk" "barış" v.b. değil Sosyal-emperyalistler, Türkiye üzerindeki hakimiyet kurma faaliyetlerinin bir parçası olarak, genel kurmay başkanlarını, ülkemize göndermişlerdir. Sosyal-emperyalistler ülkemizdeki, ekonomik yayılmalarını, siyasi yakınlaşma şeklinde ilerletmeye askeri alanda ise Amerikan emperyalistlerinin yerini almaya çalışıyorlar. Sosyal-emperyal - listler şu ana kadar askeri alanda fazla bir ilerleme sağlayamadılar.

Sosyal-emperyalistler deniz, hava ve kara yollarından serbestçe yararlanmaya çalışıyor - lar. Özellikle Boğazlardan serbestçe Akdeniz'e açılmak ve Doğu Anadolu üzerinden Orta-Doğu'ya rahatça uçmak istiyorlar. Sosyal-emperyalistler, özellikle boğazlardan serbestçe geçiş konusunda, bir hayli mesafe katettiler. kısa aralıklarla bir sürü savaş gemisini Akdeniz'e geçirdiler. Hatta, Boğazlar'dan geçişle ilgili Montrö anlaşması na uygun olmadığı açıkça ortada olduğu halde, Kiev uçak gemisini kitabına uydurup, faşist dök tatörlükle anlaşarak, Boğazlar' dan geçirdiler. Bunun yanında , sosyal-emperyalistler askeri ya kınlaşma sağlamak amacıyla bazı tatbikatlara Türk ordusundan yetkilileri de çağırdılar.

İşte, Ogarkov'un gelişi sosyal-emperyalistlerin bu amaçlarıyla ilgilidir. Istanbul, Ankara ve İzmir'deki askeri birlikleri ziyaret edeceği söylenen , Ogarkov, ülkemizde, sosyal-emperyalistlerin askeri hakimiyet kurma amaçları doğrultusunda da adım atmak isteklerini ger - çekleştirmeye çalışacaktır.

Halkımız, ülkemiz üzerindeki emperyalist ve sosyal-emperya - list iktisadi ve siyasi baskıya olduğu kadar askeri baskı ve bağımlılığa da son vermeye kararlıdır. Halkımızın mücadelesi, ülkemizi askeri hakimiyet altında tutan Türk ordusunu ken dine bağımlı kılan ve yurdumuz toprakları üzerinde askeri üsler çalıştıran Amerikan emperya listlerini silip süpüreceği gibi, yeni çarların hakimiyet he - veslerini de kursaklarında bıra kacaktır. Tüm emperyalistlerin, ve sosyal emperyalistlerin yurdumuz topraklarından sökülüp atılmasıyla, ülkemizin gerçek ba ğımsızlığını sağlayacaktır.

Ogarkov'un karanlık amaçları uşakları arasında ilgi görebi - lir; ama halkımız tarafından ka rarlılıkla reddedilmektedir. Ogarkov gibi sosyal-emperyalist elebaşıların yurdumuzda işi yok tur: Ağarkov defol!

H.KURTULUŞU'nun İSDEMİR'le İLGİLİ YAZISI ÜZERİNE

H.K'nın 101 sayısındaki yazı İsdemir'le ilgili özet olarak şunları demektedir:

"(H.K. kastediliyor) İsdemir'de sendikalar arası rekabette proleter devrimciler... Her üç *sendikanın içinde* sendika ağalığına karşı muhalefet örgütlemeye çalıştılar." (a.b.ç.)

"H.Birliği'nden devrimciler ise sendika ağalığına karşı muhalefeti yalnızca Maden-İş'te yürüttüler. Pratikte, sosyal-faşist sendika ağalarının teşhirini ikinci plana ittiler. Onlar baş düşman olarak adlandırdıkları Çelik-İş'in faşist sendika ağalarına karşı sosyal-faşistlerle uzlaştılar. *Sınıf sendikacılığının genel ilkelerini kısa vadeli çıkarlar uğruna feda ettiler"* (a.b.ç)

İsdemir'deki sendikal mücadelenin gelişimini ve bu konudaki farklı farklı tavırları ve pratikleri bilen herkesin gülüp geçeceği küçük burjuva böbürlenmeleri. Bunları birer birer teşhir edelim.

H.K "Her üç *sendikanın içinde* muhalefet örgütlemeye" çalışmış. Bunun gerçekle ilgisine bakalım.

İsdemir'le ilgili sendikalar konusunun tartışıldığı kitle toplantısında H.K. sözcüleri şunları savundu: "Her üç sendika nitelik olarak aynıdır." Bunların herhangi birinde çalışmayı esas almak gericiler arasında tercih yapmaktır". "Her üç sendika teşhir edilmeli ve hiçbirine oy verilmemelidir." "Biz bu sendikalarda çalışmayı reddetmiyoruz." "Bu sendikaları dağıtmak için bu sendikalara girip çalışacağız." "İşçiler nasıl olsa bir sendika seçecek, bize düşen bu sendikada muhalefet örgütlemektir." "Yetkili sendikada muhalefet örgütlemek için yeni bir sendika kurmak şarttır" "Eğer bu sendikalardan herhangi birine üye olunur, ya da oy verilir ise bu gericiler arasında tercih yapmak, giyotinle idam yerine kılıçla idamı tercih etmektir." "Lenin'de zubatovlara böyle davrandı." v.b... v.b....

Önce şunu belirtelim ki H.K bu görüşlerden hiç birinin özeleştirisini yapmadı ve yapmaya da yanaşmıyor. Bu durum bizi şaşırtmıyor, zira onların sınıf yapısına uygun düşmekte. Bunun için sadece teşhir ediyoruz. H.B. kitle toplantısında, H.K'nun bu ipe sapa gelmez görüşlerini mahkum ve teşhir etti.

"İşçiler nasıl olsa bir sendika seçecek bize düşen bu sendikada muhalefet örgütlemektir" "Yetkili sendikada muhalefet örgütlemek için yeni bir sendika kurmak şarttır." düşüncelerini, ele alalım:

Burada kendiliğindencilik apaçık sırıtmaktadır. İşçilere doğru hedefler gösterilip önderlik edileceğine, işçiler kendi başına bırakılıp onların arkasından gitmek savunulmaktadır. Bunun altında yatan, sonuçta doğabilecek başarısızlığın sorumluluğunu kitleye yükleme planıdır. Bu yöntem küçük burjuva kurnazlığıdır.

"Yetkili sendikada muhalefet örgütlemek için yeni bir sendika kurmak şarttır." anlayışı ise küçük burjuva kolaycılığıdır Çünkü, sendika patronlarının yönetimini gasp ettiği demokrasinin olmadığı sendikalarda çalışıp muhalefet örgütlemek zor iştir. Bunu ancak proleter devrimciler başarabilir. Küçük burjuvalar ise, hep kolayı seçerler. Yoksa devrimin ve geniş emekçi yığınlarının menfaatini düşünerek doğru ve yapılması gerekeni değil.

"Her üç sendikada nitelik olarak aynıdır." "Bunların herhangi birinde çalışmayı esas almak gericiler arasında tercih yapmaktır." "Her üç sendika da teşhir edilmeli ve hiç birine, oy verilmemelidir." düşüncesi (ya da düşüncesizliği) özünde gerici sendikalarda çalışmayı reddetmektir. Dünya proletaryasının yüce önderleri bize kapitalizm şartlarında sendikaların gerekli hatta zorunlu örgütler olduğunu Komünistlerin en gerici sendikalarda bile çalışmasının gerektiğini vurguluyorlar. "Kitleler nerede bulunuyorsa orada çalışmalısınız" diyorlar. H.K gibi "Sol"lar bazen hepsinde birden çalışmayı savunurlar, bazen de yeni sendikalar kurmayı savunarak mevcut sendikalarda çalışmayı reddederler. Çünkü onlar özünde sağcıdırlar. Onlar kitlelere güvenmezler devrimci, taban ile sendika ağaları arasında üç sendikadan işçi tabanının bilinci ve yönetimi konusunda ayrım yapmazlar. Zaten, hiç birinde çalışmayı esas almayacağız anlayışı, gerici yönetici ve ideolojilerden korkaklığı kitlelere ve kendine güvensizliği ifade etmektedir. Proletarya her zaman M-L yenilmezliğine inanır kitlelere güvenir ve M-L dayanarak herçeşit gerici ideolojiyi imha eder. Küçük burjuvazi ise her zaman ideolojik mücadeleden yan çizerek firar eder ve tekkesini korumaya çalışır. H.K tavrı tam da küçük burjuva sınıf yapısıyla uyum içindedir... Çünkü, önce bütün sendikaları reddetti, yeni sendika kurmaya çalıştı. Sonra, sıkışınca geriye dönüş yaptı. Sonra Maden-İş'e oy verdi. Daha sonra ise dergilerinde "Her üç sendikada muhalefet örgütlemeye çalıştıklarını" yazdı.

"Eğer bu sendikalardan herhangi birine üye olunur ya da oy verilir ise bu gericiler arasında tercih yapmak, giyotinle idam yerine kılıçla idamı tercih etmektir." İşte küçük burjuva mekanizmi ve katı doktrinciliği Ancak küçük burjuvazi, ilkelere dayanan sendikalar siyasetinin, esnek ve değişen koşullara uygulanabilir olması gerçeğini reddeder. H.K. ekonomik mücadeleyi kavrayamadığından İsdemir somutunda doktrinciliğe düşmüştür. Tesbit ettiği "sol" siyaseti ekonomik mücadeleye uygulamaya çalışmıştır. H.K'nun "örnek" siyaseti üzerinde bu kadar durmak yeterlidir.

Proleter devrimcilerin bu yanlış anlayışlara karşı yürüttüğü mücadele H.K'nu İsdemir'de tecrit sınırına getirmiş ve hatta İsdemir'de sorumlu durumda görünen bazı taraftarları "Bu görüşler bizi bağlamaz biz bunlara katılmıyoruz" bile demişlerdir. İşte bu duruma gelen HK, bir geriye dönüş yaparak (her zaman olduğu gibi) bu dönüşte "Maden-İş"e oy vermeyi savunmaya başlamıştır. Savunma ki, hem de ne savunma. Kendileri Maden-İş'e oy vereceklermiş ama kitleleri Maden-İş'e oy vermeye çağırmayacaklarmış. Yine küçük burjuva kurnazlığı ve küçük burjuvazinin kendine güvensizliği.

H.K. belirttiğimiz gibi "Herhangi bir sendikaya oy vermeyi gericiler arasında tercih ve giyotinle idam yerine kılıçla idami tercih" olarak değerlendiriyorlar. Sonra bunların öz-eleştirisini yapmadan Maden-İş'e oy vereceklerini savunuyorlar Acaba H.K'nun bu tutumu gericiler arasında tercih "giyotinle idam yerine kılıçla idamı tercih" değil midir? Yorumu okuyuculara bırakıyoruz.

Bir de H.K.'nun desteksiz iddiası var. Proleter devrimciler için "sınıf sendikacılığının genel ilkelerini kısa vadeli çıkarlar uğruna feda ettiler" deniyor. Fakat feda edilen ilkeler bir türlü belirtilmiyor. HK'na soruyoruz; nedir H.B taraftarlarının feda ettiği ilkeler? Muğlaklık ve ortalığı toza bulamak oportünizme özgüdür. Onun için herşey açık olmalı, açıkça konmalıdır.

Biz H.K gibi sendikaları sadece yönetimine bakarak değerlendirmiyoruz. Sendika eşittir. Sendika yönetimi anlayışını yanlış görüyoruz. zira sendikalar, tabanıyla, yönetimiyle, tüzüğüyle bağlı olduğu konfederasyon, v.b. ile birlikte değerlendirilmelidir.

Biz sendikalar konusunda doğru siyasetlerimiz temelinde Maden-İş'te faaliyeti esas aldık. Bizim doğru siyasetlerimiz ve yürüttüğümüz kararlı pratik, bugün İsdemir'de Maden-İş'in sosyal-faşist patronlarının ipliğini pazara çıkardı.

H.K'nun siyaseti ise, sadece kendisini teşhir etti ve birkez daha geriye dönüş yapmak zorunda bıraktı. Peki, bütün bu gerçekler İskenderun'daki devrimciler tarafından bilinir iken, H.K'da böyle bir yazı yayınlamanın anlamı nedir?

M-L bize hiç bir toplumsal olgunun sınıflar üstü olmadığını ve mutlaka belli bir sınıfın damgasını taşıdığını öğretiyor. O halde H.K'nun tavrı hangi sınıfın tavrıdır? Aynı konuda iki ayrı ve temelden birbirine zıt proleter sınıf tavrı olamayacağından ve sınıf mücadelesi, bizim tavır ve tesbitlerimizin, doğruluğunu kanıtladığına göre H.K'nın tavrı ancak ve ancak küçük burjuvazinin tavrı olabilir.

H.KURTULUŞU'da TKP/ML ve TİKKO'ya KARŞI OPORTÜNİSTLERİN KOROSUNA KATILDI

Halkın Kurtuluşu 103.sayısında bir yazı yayınlayarak, Ümraniye 1 Mayıs Mahallesinde 5 işçinin öldürülmesi olayı üzerine, bir avuç maceracının sahtekârca TKP(M-L) ve TİKKO adını kullanarak yayınladığı bildirilere değindi.

Halkın Kurtuluşu, daha önce TİKP-Aydınlık oportünistlerinin yürüdüğü yoldan ilerleyerek, bu bir avuç maceracının TKP(M-L) ve TİKKO adını kullanma sahtekârlığını onayladı. Bu kişilerin TKP (M-L) ve TİKKO ile ilgileri olmadığını, bu adı kullanmaya en küçük bir hakları olmadığını bildiği halde, onları "TKP(M-L) ve TİKKO'dan arkadaşlar" olarak niteledi. Üstelik Halkın Kurtuluşu bu konuda daha önce takındığı tutumu da hiçbir açıklama yapmadan terk etti.

Halkın Kurtuluşu'nun bu ilkesiz tavrı, proleter devrimci hareketi küçük düşürme, onu maceracı bir akım olarak tanıtma amacına hizmet etmektedir. Bu tavır, Halkın Kurtuluşu'nun proleter devrimci hareket karşısında içine düşdüğü aczin sonucu olan bir ilkesizliği göstermektedir.. Halkın Kurtuluşu, bu konuda oportünistlerle aynı saflara düşmüş, aynı tutumu takınmıştır. Ama onun bu tavrı, proleter devrimci hareketi gözden düşürme girişimi boştur; kendisine de herhangi bir şey kazandırmayacak aksine teşhir edecektir.

Bir diğer nokta, H.K.'nun bu tavrıyla iyice teşhir ve tecrit olmuş, maceracı kariyerist hizibi, proleter devrimci harekete karşı diriltmeye çalışmasıdır... H.K. daha önce de çeşitli yollarla aynı yönde bir çaba içine girmişti. Bu tutum da H.K.'nun ilkesizliğinin ve proleter devrimci hareket karşısındaki acizinin bir sonucudur. Sözkonusu kariyerist hizibin tecritine son vermek ve dirilmesini sağlamak mümkün değildir. Bu hizip, proleter devrimci hareketin darbeleri altında ezilmiştir.ve bütünüyle dağılıp yok olması uzak değildir. Ne H.K., ne de bir başkasının çabaları bunu önleyebilir.

Halkın Kurtuluşu bu ilkesiz tavrını özeleştiri yaparak düzeltmelidir. Bunu yapmadığı takdirde, hatalarda direnme gerici tutumunda ısrar ettiği ortaya çıkacak ve devrimci kamuoyu önünde teşhir olacaktır.

Ne H.K.'nun tavrı, ne TİKP. Aydınlık oportünistlerinin fırlattığı çamur ne de faşistlerin ve sosyal-faşistlerin tavrı TKP (M-L) ve TİKKO'yu lekeleyemez; halkımızın proleter devrimci öncüsünün onu zafere ilerletmesini engelleyemez.

H.Birliği taraftarlarının H.Kurtuluşu ve D.Yol taraftarlarına çağrısı

Aralık ayı içersinde İskenderun Demir Çelik'teki irade beyanı devresinde sendika meselesinde HB taraftarlarınca HK ve DY taraftarlarına verilen öneri:

İskenderun Demir Çelik'teki durum hepimiz tarafından bilinmektedir. Bilinen bu durumun devrimci sorumluluğunu bilenlere önemli görevler yüklediği açıktır. Özellikle son dönemlerde, faşistlerin yoğun saldırı hazırlıkları içinde oluşları ve modern revizyonist Maden-İş yöneticilerinin devrimci, yurtsever, demokrat işçilere karşı tavrı da açıktır.

Bu durumda Demir Çelik'te gelişen devrimci mücadelenin daha ileri boyutlarda geliştirilmesinin, faşist çemberi kırma Maden İş revizyonist ihanetini teşhir ve tecrit mücadelesi temelinde, olmasının doğru olacağı kanaatindeyiz.

Biz Maden-İş'te ortaklaşa oluşturmamız gereken muhalefetin aynı zamanda faşist çemberi kırmak, modern revizyonist ihaneti teşhir ve tecrit etmek için İskenderun Demir Çelik'te çalışan devrimci, demokrat ve yurtsever işçilerin militan mücadelesini örgütlemesinin ve bu mücadeleye (faşist çemberi kırma, modern revizyonist ihaneti teşhir ve tecrit) önderlik etmesinin doğru olacağı ve bunun acil ve gerekli olduğu kanısındayız.

Maden-İş'te çalışma anlayışımız genel hatlarıyla şöyledir:

İşçileri Maden-İş'te örgütleyerek Maden-İş'i yetkili hale getirmek. Bununla birlikte, Maden-İş'te gerçek anlamda (tüzüksel değil) sınıf sendikacılığını hakim kılmak. Sendikaya sahip çıkarak burayı kapitalistlere ve toprak ağalarına karşı iş-

Devamı Sayfa 15'te

1 MAYIS'ta 'söz ve karar tabanındır' ilkesi uygulanmalıdır

1978'in "1 Mayıs" kutlaması hazırlıkları sürdürülürken 1977 deki hatalara düşülmemesi için, her "devrimciyim" diyen büyük sorumluluk duygusu içinde hareket etmelidir.

Özellikle bu açıdan DİSK'in düzenlediği 1 Mayıs mitingi büyük önem taşıyor. Geçen yılki durum daha dün gibi hafızalarda dır. Artık kör gözün dahi kabul ettiği gerçek şuydu. 1 Mayıs katliamının sorumluları zemini hazırlayan DİSK'in sosyal-faşist yönetici kliği (eski) ve bundan amacı uğruna iyi bir şekilde yararlanan cinayet şebekesi kontr-gerilladır.

Bugün şüphesiz yönetim değişmiştir. Ama bu güne kadar bu hatanın telafisi veya bu yıl 1 Mayıs'ın tertiplere karşı tedbir alınıp, bunların önlenebilmesi için Proleter Devrimcilere ve yurtseverlerin geniş kesimine DİSK yönetimi çağrı yapmamıştır.

Yapılan çağrı belli bir çemberde kalmaktadır. Bu yüzden şu anki DİSK yönetiminin tutumu hatalıdır. Ve tarih hataları affetmez. Kemal Türkler'i tahttan indiren ve onu DİSK kitlesinin gözünde düşüren olaylardan biri 1 Mayıs katliamında faşist diktatörlüğe hizmettir.

Yeni yönetim bunu görmeyecek kadar miyop ise buna bir diyeceğimiz yoktur. Fakat DİSK'in geniş kitlesi yani tabanı DİSK in devrimci-demokratik kuruluşlara olan bu tavrını benimsemediği gibi, Mehmet Ertürk adlı karayüzlü birini 1 Mayıs tertip komitesinde görmeyi ise hiç istemiyor.

Yeni DİSK yönetimi tabanın sesine kulak vermelidir. "SÖZ VE KARAR TABANINDIR" ilkesi sadece süs değilse tabii...

Bakın bir kaç fabrikadaki taban ne diyor:

1 MAYIS KUT

ruz. Geçen senenin tersine bu yıl DİSK kendi dışındaki bütün kuruluşlara dostça yaklaşmalı ve onları 1 Mayıs'a çağırmalıdır. Eğer bu olmazsa çoğu arkadaş bu konuda şöyle diyor: "Eski hamam eski tas" Biz herkesin katılmasını canı gönülden istiyoruz. İşçilerin birliği engellenmemeli - dir.

PDK'DAN BİR GURUP İŞÇİ:

Bak arkadaşım biz burada 2 yıla yakın grevde kaldık. Her kuruluş gelip ziyaret etti. Birlik dayanışma oldu. 1 Mayıs ise işçi sınıfının en büyük birlik ve dayanışmasıdır. Onun için bu birlikve dayanışma engellenmemeli - dir. Bizim birliğimizi düşmanlarımız istemez. O yüzden 1 Mayıs kimsenin değildir hepimizindir.. Herkes katılmalıdır.

Biz Alibeyköy'deki Halkın Birliği yolunda Proleter Devrimciler olarak gücümüz oranında gazetemizin açtığı 1 Mayıs'ı güçlü bir şekilde kutlama kampanya larına katılıyoruz.

Bu çalışmaların bir parçası olan makbuz karşılığı yardım toplamayı aktif bir şekilde yürütüyoruz. Gerek her arkadaş ken di fabrika ve mahalle çevresinde, gerekse guruplar halinde ev ev kahve kahve kızlı erkekli yoldaşlarla para toplamaları sürdürüyoruz. Şu ana kadar 5.000 (Beşbin)'i bulduk. Ama gene top lamaya devam ediyoruz.

Gazete satma ve makbuz toplama işimiz halkın çok olumlu desteğini görüyor. Halkımız Halkın Birliği saflarında her geçen gün daha güçlü bir şekilde mücadeleye katılıyor.

Yaşasın 1 Mayıs 1978 deki Uluslararası Birlik Mücadele ve Zaferimiz.

İST. ALİBEYKÖY'DEN BİR GURUP İŞÇİ

İŞÇİ SINIFI 1 MAYIS KUTLAMALARI HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYOR

TÜRK DEMİR DÖKÜM İŞÇİLERİ:
(Bir gurup işçi)

Biz, 1976 ve 1977 bir Mayıs kutlamalarına Taksim'de katıldık. 1976'ya tüm devrimciler katılmıştı. Hiç bir gurup ya da kuruluş bunun dışında bırakılmamıştı. Gerçi Kemal Türkler konuşmasında üstü kapalı bir şekilde "sapık akımlar", "İşçi sınıfı ideolojisine ters akımlar" vs.'den bahsetti. Ama Proleter devrimcilere açık dil uzatmadı.

1977'de ise, sendikamızın ha la başında bulunan "İlerlemeciler" Grubu, "Maocuları Ezeceğiz", "Taksim Onlara Mezar Olacak" v.s. diye tamamen havayı elektriklendirdi ve neticede kontr-gerillaya bulunmaz bir zemin hazırlayarak, işçi sınıfına kara "1 Mayıs" hazırladılar.

Mehmet Ertürk'te yüz olsa, bu yıl gene 1 Mayıs tertip komitesine girmezdi. Bir Mayıs bütün emekçi halkın bayramıdır.

SUNGURLAR İŞÇİLERİ:
(Bir gurup işçi)

Biz fabrika olarak 1 Mayıs kutlamalarına gurup, kişi, der nek ayrımı yapmaksızın işçi sınıfının mücadelesinin yanında yer alan herkesin katılmalarını istiyoruz. Provokasyona ancak böyle meydan verilmez. Ancak geçen yılki tecrübeyi ders edinelim. Hazırlıkları buna göre yapmalıyız.

ELEKTROMETAL'DEN 2 İŞÇİ:

Arkadaş bizim fabrika sendikaya dargın. Şu anda 600 kişi var; ancak 100 kişi 1 Mayıs'a katılır. Tabii ki, 1 Mayıs'a her kes katılmalı ve daha güçlü olmalıyız. Ve daha gür haykırmalıyız. Biz devrimcilerin de katılmasını istiyoruz. Ancak böyle demokrasi olur.

GISLAVED'DEN BİR GURUP İŞÇİ:

Bizi DİSK-Lastik-İş sattı. Bu yıl kutlamalara az katılma olacak. Ama biz çok katılmak için çaba harcıyoruz. Bak 15 gün kaldı hala sendikadan bir gelen giden yok. Haklı olarak işçi arkadaşlar katılmıyorlar.

Biz 1 Mayısa bir ambargo konulmasını yanlış buluyoruz. Her isteyen emekçi ve devrimci 1 Mayıs'a katılmalıdır. Esasında bizim amacımız budur. Zaten sendika ağaları bir kısmını koymuyor. Bir kısmını da bizim fabrikadaki işçiler gibi koymuyor, olmaz böyle şey. 1 Mayıs'a katılanları engellemek çok yanlıştır.

KARDEMİR'DEN BİR İŞÇİ:

Maden-İş üyesiyiz. Mehmet Ertürk'ü 1 Mayıs Komitesinde görmek bizim için şanssızlıktır. O bizi temsil edemez. Geçen yılki katliamın sorumlularından biri odur. Bu ona ders olmalıydı, olmadı.

Biz 1 Mayıs'a isteyen herkesin katılmasını istiyoruz. Onlarda isteyenleri getirmelidirler.

DETEL DEMİR ÇEKME'DEN BİR GURUP İŞÇİ:

Biz, 1 Mayıs hiç kimsenin tekelinde değildir diyoruz. O yüzden herkes 1 Mayıs kutlamalarına katılsın. Karşı koymak yanlış olur. Hatta katılmak istemeyenleri DİSK yöneticileri ikna edip katmalıdırlar. Bu onların görevidir. Bütün devrimcilerkatılmalıdır.

PROFİLO'DAN BİR GURUP İŞÇİ:

Bu yıl işçilerde bir durgunluk var. Sebebi geçen seneki 1 Mayıs katliamı ve MESS Grevindeki Maden-İş yöneticilerinin ihaneti dir. Son 2 saatlik direnişe bizim fabrika katılmadı. Artık sendika işçileri korumuyor, patron istediği işçiyi işten atıyor.

Bu yüzden işçilerde 1 Mayıs'a katılmak için bir isteksizlik var. Yöneticiler bir de bu yetmiyormuş gibi, bizim dışımızda, gelen devrimcileri geçen seneki gibi engellemeye çalışıyormuş. Bu çok yanlış bir şey. Bu Ertürk'ün işi dir. Ona geçen sene ders olmadı.

BORONKAY'DAN İŞÇİLER:

Biz 1 Mayıs'a katılmak isteyen bütün kuruluşların katılmasınıistiyoruz. Geçen seneki katliamın sebeplerinden biri de bunun olmaması idi. Sendika yöneticilerimiz bundan ders çıkarsalar bu yıl her kuruluşa ve guruba bizzat davetiye göndermelidirler. O zaman birlik dayanışma gerçekleşir. Bu olmazsa tekkecilik, bölünme olur.

GENEL-İŞ ÜYESİ BİR GURUP İŞÇİ:

Bu yıl DİSK'in yönetimi değişmiştir. Bu 1 MAYIS'ı sendikamız başkanı Baştürk'le kutluyo-

MADEN-İŞ ÜYESİ BİR İŞÇİ:

"Geçen 1 Mayıs'ta aylar önce Maden-İş'in sosyal-faşist yöneticileri "Maocuları" 1 Mayıs alanına almıyacaklarını, gelirlerse ezeceklerini söylüyorlardı. Bu amaçla 20.000 kişiyi görevlendirmişlerdi. Onlar, halka, devrime ve sosyalizme azgınca düşman olduklarından böyle yaptılar. Sonuçta, tabakta meyva sunar gibi faşistlere 35 halk evladının canını sundular.

Bu yıl da sosyal-faşistler aynı oyunu tezgahlıyorlar. Aldıkları önlemler yine devrimcilere karşıdır. Onlar, neyi nasıl yapacaklarını jandarma, polis ve valilikte ortaklaşa kararlaştırıyorlar. Basın-İş başkanı sosyal-faşist Burhan Şahin, 1 Mayıs kutlama komite si başkanı olarak "Biz Maocuların dışında kalan ve 1 Mayıs'a katılacak 42 kuruluşun listesi ni Valiliğe ve güvenlik makamlarına verdik, Maocuların 1 Mayıs'a alınıp alınmamasını polis bilir" sözleriyle bu suçlarını açıkça itiraf etti.

Bir Maden-İş üyesi olarak, hain Kemal Türkler'e soruyorum: Neden, devrimcilerin 1 Mayıs alanına alınmaları halinde, Maden-İş olarak İzmir'de kutlama lara katılacağını söylüyorsun ? Sebep ortadadır: Sen de Burhan Şahin gibi, devrimcilerden korkuyorsun. Ayağının altındaki toprağın kaydığını gören tüm sosyal-faşistler gibi sen de korkuyorsun.

Ama bizler, tıpkı MESS grevinde olduğu gibi, bizi sattığınızı görüyoruz. Bundan sonra da göreceğiz ve görerek size karşı hıncımızı bileyeceğiz. "Maocular bizim sınıf düşmanımızdır" diyorsunuz. Evet, gerçek ten de öyledir. Sizin gibi Rus uşakları ve hainler işçi sınıfına ve devrimcilere ancak düşman olabilirler...

Geçen 1 Mayıs sonrasında da faşistlerle aynı ağızla devrimcilere saldırdınız. Onlarla aynı iplikten dokunduğunuzu en iyi şekilde ortaya koydunuz. Beraberce devrimcilere saldır - manız, bu düzenin savunuculuğunda birleştiğiniz içindi. Ama "Maocu" dediğiniz devrimciler, sizin her türlü oyununuzu bozacaktır. Tıpkı geçen 1 Mayıs sonrasında olduğu gibi...

İşçi sınıfı sosyal-faşistlerin her türlü tertibine rağmen tarihi görevini yapacaktır.

Biz Maden-İş 14. Bölgeden bir gurup işçiyiz. Şu ana kadar 1 Mayıs'ta ne olacak bitecek Sendika çalışmalarından haberi - miz yoktur.

Bu yıl işçiler bu bölgede oldukça huzursuz. 1 Mayıs mitin gine katılma isteği çok düşük görülüyor. Bunun sebebi de yöneticilere olan tepkidir. Zaten sendika da katılmayı arttırmak için pek çaba harcamıyor.

DGM direnişinde atılanların geri alınmaması MESS grevin de yöneticilerin gurup toplu sözleşmesiyle bizi satmaları , Son 2 saatlik "faşizme ihtar" direnişine katılan her işçiden 400 TL. kesilmesi ve sendikanın bu duruma seyirci kalması gibi nedenle de tabandaki işçi arkadaşlarımız çok haklı bir şekilde yöneticilere tepki duyuyor - lar.

Ama bu tepki 1 Mayıs'a sahip çıkmamaya kadar gitmemelidir... Çünkü 1 Mayıs gibi sendikalarımızın da gerçek sahibi biz işçi leriz.

Zaten onların isteği de bizim sendikalarımızı onlara terketmemiz işçi sınıfının gelenek sel miraslarına sahip çıkmaması dır.

Ama biz işçiler kendi sınıf mücadelemizi en iyi verme doğ - rultusunda bu keneleri hem sendikalardan hem de politik hayat tan söküp atacağız.

Pireye kızarak yorgan yakmayacağız. Sendika ağalarına kızarak sendikalarımızı ve 1 Mayıs kutlamalarını onlara terketmeyeceğiz.

Bakın, söylentilere göre 1 Mayıs kutlama komitesi ve Ertürk 50.000 gürgen sopa tornacılara sipariş etmişler. Bu ellibin sopa en az 10'ar liradan 500.000 TL (Beşyüzbin) lira eder. Bu para ise bizim alınteri miz ve göz nurumuz olan aidatlarımızdan alınmadır. Üstelik bunları sendika ağaları kendi dışındaki devrimcileri 1 Mayıs'a almamak için kullanacaklar.

Yani biz, biz ve bizim yol - daşlarımızın 1 Mayıs alanına alınmaması için hem yarım mil - yon para veriyoruz sopacılara, hem de onları bize kullandırmaya çalışıyorlar.

Ama bu sopaların sendika ağalarının başlarına patlayacağı günler er veya geç gelecektir.

1 Mayıs kutlamalarına ve sendikalarımıza sahip çıkalım.

TLAMALARI İÇİN İLERİ

1 MAYIS'ın DOĞUŞU

"1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma , ve mücadele günü", işçi sınıfının sınıf menfaatlerini, Burjuvaziye karşı savunma ve sosyalizm uğruna yürüttüğü kararlı mücadelenin sonucu olarak doğmuş ve bütün dünya işçileri tarafından sömürüsüz bir dünya , sınıfsız bir dünya yaratma yüce amacına varma bilinciyle kutlanmıştır.

1 Mayıs'ın doğuşu Amerikan işçi sınıfının, burjuvaziye karşı yürüttüğü kararlı mücadeleyle ilgilidir.

Amerikan işçi sınıfı, burjuvazinin ücretleri düşürmesine karşı, 8 saatlik iş gününü gerçekleştirmek ve sosyalizme ulaşmak amacıyla yıllar süren kararlı bir mücadele yürüttü.

Amerikan işçi sınıfı 4 eyalette ücretlerin düşürülmesine karşı 1874 yılının ilk günlerinde direnişe geçti. 13 Ocak 1974'te işçiler New York'ta bir gösteri düzenlediler. Bu gösteri burjuva yöneticiler tarafından yasaklanmasına rağmen, gerçekleştirildi. Ancak "Milli Muhafız" adlı burjuva çeteleri ve atlı polisler tarafından bastırıldı ve pek çok işçi yaralandı tutuklandı.

Kısa süre sonra Pensilvanya'da kömür işçileri direnişe geçtiler. Direniş burjuvazi tarafından kanlı bir şekilde bastırıldı. Tutuklanan 24 işçi önderinden 10'u idam edildi, diğerleri zindanlarda çürütüldü.

Ama bütün bunlar Amerikan işçi sınıfını yıldıramadı. 1877 baharında demiryolu işçileri direnişe geçtiler. Ücretlerin düşürülmesine karşı ve çalışma koşullarının düzeltilmesi için gerçekleştirilen bu direnişe maden işçileri ve pek çok fabrikanın işçileri de katıldılar. Direnişin yaygınlaşmasıyla birlikte, burjuvazi terörünü de arttırdı. Baltimor'da polislerin açtığı ateş sonucu 12 kişi öldürüldü.

İşçi sınıfı bütün bu mücadelelerden daha güçlü çıkıyor,. örgütlenmesini ve bilincini yükseltiyordu. Bu mücadelelerden Albert Parsons gibi işçi önderleri doğdu ve bu önderler işçi sınıfını birleştirmeye, bilinçlendirmeye ve örgütlemeye yöneldiler. Sendikalar bu mücadele içinde güçlendiler ve birleştiler. 8 saatlik iş günü için büyük kongre düzenlediler.

1 Mayıs 1886 günü, Amerikan işçi sınıfının örgütleri 8 saatlik çalışma günü için ülke çapında genel grev ilan ettiler Genel grevin ilk günü olaysız geçti. Ancak burjuvazi ne pahasına olursa olsun bu güçlü hareketi engellemek istiyordu. Chicago'da (Şikago) MC Cormic-Horvester fabrikası önünde toplanan ve haklı isteklerini dile getiren işçiler üzerine fabrika polisi ateş açtı. Grevciler silahsızdı. Polis kitle üzerine rasgele ateş açtı ve vahşice coplayarak işçileri dağıttı. İşçi önderlerinden Spies, bu olayı protesto etmek için işçileri, ertesi gün toplanmaya çağırdı.

Ertesi gün Desplains'de zulümden yılmayan ve zalimlerin , karşısına kararlılıkla dikilen binlerce işçi toplanmıştı. İşçi önderlerinden Parsons ve Spies, birer konuşma yaptılar. İşçiler dağılmak üzereydiler. Tam o sırada bir bomba patladı. Bombayı burjuvazi uşaklarına attırmıştı Polis, çılgınca işçilere saldırdı. İşçiler, aileleri ve çocukları üzerine kurşun yağdırdı, alanı insan mezbahasına çevirdi.

Burjuvazi, işçi önderlerini tutukladı ve cinayet işlemek bahanesiyle yargıladı. Albert Parsons, August Spies, Adolp Fischher ve George Engel idama mahkum edildiler. Amerika'da ve tüm dünyada işçiler ve ilericiler işçi önderlerinin idamının, önüne geçmek için protesto gösterileri düzenlediler, imza topladılar. Burjuvazi, Parsons ve arkadaşlarıın ölümden ancak özür dilekçesi vererek kurtulabileceklerini söylüyordu. Böylece işçi önderlerini ve onların, haklı davalarını işçi sınıfı önünde lekelemek istiyorlar, teslim olmaya zorluyorlardı.

İşçi önderleri bu teklifi kabul etmediler ve 11 Kasım 1887 günü alçakça katledildiler. İşçi önderlerinden birisi de intihar süsü verilerek öldürüldü.

Albert Parsons'un son sözleri "Ben suçsuzum. Bütün dünya biliyor suçsuz olduğumu. Eğer asılırsam, cani olduğumdan değil, sosyalist olduğumdan asılacağım" oldu.

Fischer mahkemede şunları söylüyordu: "ölüme mahkum edilmemi protesto ediyorum. Çünkü cinayet işlemedim. Ancak, sosyalist olmam sebebiyle öleceksem bir sözüm yok."

Spies'in sözleri ise şöyleydi: "... halkın önünde, Eyalet Başsavcısını ve Bonfield'i, (Chicago Polis Müdürü) cinayet işlemek üzere uydurma bir dava tezgahlamakla suçluyorum..."

Engel'in şu sözleri gericilerin suratına inen bir başka, tokattı: "Hakları yalnız imtiyazlı sınıflara göre ayarlayan, ve işçilere hiç hak tanımayan hükümete karşı kim saygı duyabilir? Böyle bir hükümete saygım yok benim..."

Amerikan işçi sınıfı önderleri, ölümü yiğitçe göğüslediler ve işçi sınıfının mücadele tarihine adlarını ve şanlı mücadelelerini yazdılar. Onlar işçi sınıfının ve dünya halklarının kalbinde, bilincinde ve mücadelesinde yaşamaktadırlar.

1 Mayıs 1886 gösterileri Amerika'nın sınırlarını aşarak bütün dünya işçilerine maloldu. Dünya işçileri, şehitlerine sahip çıktı ve burjuvaziyi nefretle andı. Böylece 1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadelesinin sembolü haline geldi.

Engels'in önderliğindeki , II. Enternasyonal, 14-21 Temmuz 1889'da Paris'te yaptığı Kongre'de işçi sınıfının sınıfsız topluma varma yüce ülküsünü dile getirdi ve 1 Mayıs'ın dünya işçilerinin birlik, dayanışma ve mücadele bayramı olmasına karar verdi.

İşte, 1889'dan bu yana dünya işçileri 1 Mayıs'ı bu amaçla kutluyorlar. Dünya işçileri 1 Mayıs'ta birlik, dayanışma ve mücadelelerini pekiştiriyorlar. Yüzmilyonlarca işçinin ve emekçinin kalbi aynı amaç için; sosyalizm ve komünizm için çarpıyor. İşçi sınıfı bu günü bir mücadele günü olarak kutluyor. Bu günde mücadele azmini biliyor, savaşma kapasitesini yükseltiyor, bilincini geliştiriyor, birliğini güçlendiriyor.

Ülkemizde, komprador burjuvazi ve toprak ağaları, yıllarca 1 Mayıs'ın kutlanmasını önlemeye çalıştılar; kutlamaları vahşice bastırma yoluna tuttular. Bu da yetmiyormuş gibi, 1 Mayıs'ı "Bahar ve Çiçek Bayramı" olarak ilan ederek. işçi sınıfını uyutmaya, bilincini köreltmeye çalıştılar. Ama bütün bunlar sökmedi. Devrimcilerin mücadelesi sonucu, tüm işçi sınıfımız ve halkımız bu aldatmacayı öğrendi. 1 Mayıs, "İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü" olarak kutlanmaya başlandı. Gericilerin gücü bunu önlemeye yetmedi. Sahte "İşçi Bayramı" 24 Temmuz'un maskesi düştü. Patronların ve uşakların elinde hurda bir silah olarak kaldı.

İşçi sınıfımız ve halkımız 1 Mayıs'ları daha güçlü bir şekilde kutlayacak milli demokratik halk devrimiyle kurtuluşunu sağlayacak, giderek sömürüsüz topluma sosyalizme ulaşacak ve sınıfsız toplum komünizme varacaktır. Tarihin çarkı bu yönde dönmektedir. Nasıl Amerikan burjuvazisi, Amerikan işçi sınıfına ve önderlerine katliam uygulamakla, işçi sınıfının mücadelesini durduramamış, aksine onu geliştirip yaygınlaştırmaya yol açmaktan başka elinden bir şey gelmemişse, tüm gericiler de tarihin ileriye gidişini önleyemeyecekler, işçi sınıfı ve halkların mücadelesi önünde yok olacaklardır.

Gaziantep halkının 1 Mayıs'ı kutlamasına hiç bir güç engel olamaz

Gaziantep'te devrimciler, 1 Mayıs kutlamaları için izin aldığı günden beri Gaziantep Yurtsever Gençlik Derneği üzesinde polis terörü sürekli hale gelmiştir.

Polis 13.4.1978 günü 2 defa bir sonraki günde 14.4.1978 de 3 defa derneği basmıştır. Ayrıca dernek bitişiğindeki orta öğretim gençliğinin tek kitle örgütü GALÖD ve BİR-DA her seferinde basılmaktadır. Devrimciler suçsuz yere karakola götürülmekte ve hakaret edilmektedir.

Tertip Komitesi yaptığı açıklamada," Dünya işçileri ve Ezilen Halklarının proleter Enternasyonalizminin simgesi haline gelen 1 Mayıs'ı en coşkun şekilde kutlamak için, bizi hiç bir güç engelliyemeyecektir.... GAYGD, GALÖD ve BİR-DA üzerinde uygulanan baskıları şiddetle protesto ederiz" demektedir.

Faşistlere, sosyal-faşistlere ve süper devletlere karşı olan Tüm Halk Sınıf ve Tabakalarından kuruluşlar ve güçler mitinge en yoğun bir şekilde katılmak için daha bugünden hazırlanmaktadırlar. Tüm çevre illerden yapılacak katılmalarla büyük bir kitlenin katılacağı sanılmaktadır.

Halk kesiminde yer alan diğer hareketlerin Tertip Komitesinin "Eylemde Birlik, Ajitasyon ve propagandada serbestlik" ilkesine uymaları zorunludur. 1 Mayıs 1978'deki faşist provakosyonun yarası daha taze iken, halka karşı sorumlu davranarak gurupçu çıkarların ön plânda tutulmayacağını, tüm yurtsever ve devrimcilerin kavraması gereklidir.

Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi !

Yaşasın 1 Mayıs Dünya İşçilerinin Birleşme, Dayanışma ve Mücadele Günü !

ÇAĞRI

İSTANBUL'DAKİ
I MAYIS GECESİNE KATIL

GÜN : I MAYIS
SAAT : I9.00
YER : YENİ TEPEBAŞI GAZİNOSU

KONUŞMALAR
OZANLAR
SLAYT GÖSTERİLERİ
FOLKLOR
KORO

1 MAYIS MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜNE KATIL!
ŞEHİR: ERZİNCAN - TARİH: 1 MAYIS
SAAT: 12.00 - YER: LEVAZIM MEYDANI

I MAYIS
MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜNE KATIL

ŞEHİR : TUNCELİ
TARİH : I MAYIS
SAAT : I0.00
YER : TUNCELİ KÖPRÜSÜ
MİTİNG ALANI: : KÜTÜPHANE MEYDANI

I MAYIS
MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜNE KATIL

ŞEHİR : GAZİANTEP
GÜN : I MAYIS
SAAT : I4.00
TOPLANTI YERİ: GAZİANTEP
: İSTASYON MEYDANI

I MAYIS
MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜNE KATIL

ŞEHİR : ELBİSTAN
GÜN : I MAYIS
SAAT : I3.00
TOPLANTI YERİ : GARAJLAR
MİTİNG ALANI : CUMHURİYET ALANI

Tutuklanan 44 yurtsever serbest bırakılmalıdır

HB taraftarları Adana'da "siyasi cinayetleri ve faşizmi" protesto etmek için; halktan imza toplama, cinayet örgütleri nin kapatılması ve işkenceciler den ve katillerden hesap sorulması ile ilgili afişleme, kontr-gerilla ile ilgili HB'nin özel sayısının dağıtılması ve "Halkla dayanışma gecesinden sonra bir miting düzenlediler.

Proleter devrimciler mitin gin ortaklaşa düzenlenmesi için HK'na ve HY'ndan "3 dünya Teorisi"ni reddeden arkadaşlara öneri götürdüler.

HY'ndan arkadaşlar kendi içlerindeki sınıf mücadelesini belirterek, mitingde önderlik alamayacaklarını, fakat mitinge katılacaklarını bildirdiler. HK ise, özel bağımsız çalışmaları olduğunu, belirterek önderlik alamayacaklarını ve mitinge katılıp katılmayacaklarını daha sonra bildireceklerini söylediler.

Miting izni alındıktan sor ra, HK mitinge katılmayacakları nı bildirdi. Bunun üzerine HB ile HK mitingle ilgili bir toplantı düzenlediler HK bu toplan tıya taraftarlarını getirmedi.. Böylece bu gurupçu tavrını taraftarlarından gizlemeye çalıştı. HK toplantıda zamanın kısa olduğunu ve mitinge çok az kişinin geleceğini ve güçsüz olacağını bu yüzden de mitinge katılmayacaklarını söyledi. HB, miting haberini kendilerine bir buçuk ay önce bildirdiklerini bu süre içinde proleter devrimcile rin kitleleri seferber etmek için çalıştıklarını söyledi. HK bu kararın kendilerine bildiril mediğini söylediyse de, HY'ndan dışında da kitlelerin mitinge katılmamaları için propaganda yaptı. Buna rağmen, mitinge 2.000'in üzerinde kitle katıldı Mitinge gelen bir başka gurubu ve tek tek kişileri de polis en gelledi.

Miting başladıktan kısa bir süre sonra faşist polisler birden bire kitlenin üzerine saldı rarak halkı coplamaya başladı - lar. Silahlarla ve ses bombalarıyla mitingi dağıtmaya çalıştı lar. Kadınlar, çocuklar acıma - sızca dövüldü, yerlerde sürük - lendi, kadınlara sarkıntılık yapıldı. Yurtseverler istasyon tarafından polise taşla karşı koydular. 134 kişi göz altına alındı. İşkenceler ve kadınlara yapılan sarkıntılar polis arabalarında ve 1. Şube de de devam etti. Daha sonra göz altı na alınanlardan 44'ü hiç bir gerekçe gösterilmeden tutuklandı.

Faşist polislerin halka saldırması ve kadınlara sarkıntılık etmesi, faşist polislerle POL-DER'li Yurtsever Polisler arasındaki çelişkileri de büsbütün keskinleştirdi. Yapılan saldırıya ve kadınlara sarkıntı lık edilmesine karşı çıkan polisler, faşist polislerin saldı rısına uğradılar. Polisler - den biri dövülerek hastanelik edildi.

Mitinge yapılan saldırı, Adana halkında büyük tepkilere yolaçtı. Halk bu saldırı ile polis örgütünün kime hizmet ettiğini, işkencecilerden ve katillerden hesap soracağını vaadeden, CHP'nin gerici yüzünü daha iyi kavradı.

arkadaşların "bir buçuk ay önce bildirdiklerinde biz de vardık." demeleri üzerine bunu geçiştirdiler. Ve baştaki görüşlerinden vazgeçerek eylemin doğru olduğu nu, fakat HB'nin kitle çalışma-ve kitle eylemleri anlayışını yanlış buldukları için mitinge katılmayacaklarını belirttiler. Mitingden 3 gün önce de HB nin Hiziple ittifak kurduğunu ve bu yüzden katılmayacaklarını söylediler.

Aslında onların bu tavrı gurupçuluklarından kaynaklanmak tadır. HK'nın mitinge katılmayışının nedeni miting önerisinin kendilerinden değil de HB' den gelmesidir.

Proleter devrimciler miting için geniş bir bağış kampanyası yürüttüler. Miting afiş leri ve çağrı bildirileri ile geniş kitlelerin mitinge katılmasını sağlamaya çalıştılar.

İki Nisan'da yapılan mitin ge HB'nden başka HY'nun "3 dünya Teorisi"ni reddeden kanadı ve DP hizbi katıldı. Bundar başka HK'nun katılmama tavrını yanlış bulan HK'dan arkadaşlar, HK'nun bütün engelleme çabaları na karşılık tek tek mitinge katıldılar. HK kendi taraftarları

Proleter Devrimciler mitingden sonra faşistleri ve CHP nin faşistlerle uzlaşan gerici yüzünü teşhir eden bir bildiri yayınladılar. Bazı Demokratik kuruluşlar da yayınladıkları ba sın bildirileriyle saldırıyı kınadılar.

Adana'lı Yurtsever ve Devrimcilerin baskısı karşısında , hakim sınıflar beş faşist polisi halka saldırı suçundan mah - kemeye vererek üçünü tutukladılar. CHP Adana İl örgütünde Emniyet Müdürü Alpaslan Bilgi - ner'in görevden alınması konusunda büyük tartışmalar ortaya çıktı.

Daha sonra, kitle ile birlikte mitingin değerlendirmesini yapan proleter devrimciler , esas olarak mitingin olumlu olduğunu, mitingin, halkın CHP' nin yüzünü görmesi ve hakim sınıflar arasındaki çelişkiyi kes kinleştirmesi açısından yararlı olduğunu tesbit ettiler. Ancak, mitingde polise karşı yeterince direnilmediği ve saldırı tehlikesine karşı yeterli uyanıklığı gösteremedikleri için özeleştiri yaptılar. Toplantıda ayrıca HK'nun gurupçu tavrı da eleştirildi.

ADANA HALKI FAŞİST SALDIRILARI PROTESTO EDİYOR

Adana halkı, polisin yoğunlaşan baskılarını 2117 imza ile protesto etti. Aşağıda, İçişleri Bakanlığı ve Cumhurbaşkanlığına gönderilen Protesto metnini yayınlıyoruz.

Son aylarda şehrimiz halkı haksız baskılara maruz kalmaktadır. Polis tarafından sebepsiz yere izinsiz olarak evlerimiz basılıyor, sorgusuz sualsiz üzerimize ateş ediliyor. Çocuklarımız , kardeşlerimiz karakola götürülüp sabahlara kadar dövülüyor. Baskınların en önem li "gerekçesi" bazı yurtsever gazete ve dergileri satanlar, alanlar hemen karakola götürülü yor, dayaktan geçiriliyor.Çocuk larımızın kardeşlerimizin günlerce nerede olduklarını bile bilmiyoruz, öğrenemiyoruz. Şika yetçi olmaya da cesaret edemiyo ruz. Çünkü kimi kime şikayet edeceğimizi bilemiyoruz. Bu yüzden bazılarımız dayak yedi.

Emniyet Teşkilatı kanunları yok sayarak istediği gibi hareket ediyor. Halk üzerinde terör estiriyor. Haksızlıkları şika - yet edenler, eleştirenler de dayaktan geçiriliyor. Aylardan beri yoğunlaşarak devam eden bu baskılardan bazıları şöyle:

1- 30.8.1977 tarihinde Dağaloğlu semtinde Halkın Birliği adlı dergiyi satanlardan Rıza Yıldırım'a polis arabadan iner inmez ateş etmiştir. Çevrede toplananlar gence ateş edilmesi nin haksız olduğunu belirttikle rinde, polis memurları; "bunlar komünisttir, komünist katli helâldır, bundan sonra gazeteyi biz satacağız alanları tespit edeceğiz" gibi tehditler savurmuşlardır. Olayın tanığı olarak Hacıbayram Karakoluna o gün müracaat eden 3 kişi, karakolda dövülüp tanıklıktan vazgeçmeleri için tehdit edildi. Hatta bi ri tanıklıktan vazgeçmiştir. Yaralı genci vuran polis memuru hastahanede" senin beynine sıkı yordum bacağına değdi" dedi. Bu olayla ilgili olarak 30.8. 1977 gün ve 77.1054 nolu dava açılmıştır. Bu çevrede olayı görenler şahittir. Bunu kanıtla yabiliriz.

2- Yine Dergiyi satan Baki Duman, Hüseyin Polat ve Hacıbaba, Dörtyol ağzı satış bayileri karakola götürülüp dövülmüşlerdir. Satmamaları için tehdit edildiler.

3- 13.11.1977 tarihinde izinli olarak yapılan salon toplantısı basılmış, 15 kişi götürülmüş suç unsuru bir şey bulunmadığı için çoğu dövüldük - ten sonra savcılığa çıkarılmadan serbest bırakılmıştır. Bunlar 13.11.1977 tarihli birinci şube tutanaklarında mevcuttur.

4- Mirza Çelebi, Yeşilyuva Kültür Derneği, Narlıca Mahallesi Dayanışma ve Kültür Derneği ve Sakarya Halk Kültür Derne ği gerekçesiz yere basılmış ve kapatılmıştır.

5- Yine 6.12.1977 tarihinde Meydan mahallesinde Halkın Kurtuluşu satılırken Polis dergi satanları evlere sıkıştırarak e kip arabalarının kapılara daya - mıştır. Saat 19.00-20.00 arasında olan bu olayı halk protesto etmiş ve polisin dağılmasını istemiştir.

6- 19 Şubat 1978 günü saat 13.00 de izinli konferansa polis saldırmış tertip komitesi konuşmacı dahil yedi kişiyi göz altına almış, daha sonra

Devamı Sayfa 15'te

8 KADIN TUTUKLUNUN ADANA OLAYLARI ÜZERİNE BİLDİRİSİ

Adana'dan 8 siyasi Kadın tu tuklu, 2 Nisan'da Adana' daki mitingdeki polis saldırısını ve mahkemenin tutumunu protesto ve MİT, Kontr-gerilla, İGD,MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılmasını talep eden bir bildiri yayınlamışlardır. Bildirinin son kısmı nı veriyoruz.

Ankara, İstanbul, İzmir, Antep, Adana ve diğer şehirlerdeki son cinayetlere ve saldırı lara karşı "Faşizmi ve siyasi cinayetleri protesto" mitingi düzenlendi. Ancak sivil ve resmi polis kuvvetleri, bu kitle gösterisine de saldırmak amacıy la önceden hazırlanmış gizli tertiplerle gelmişlerdir. Ve nitekim mitingin başlamasından, yarım saat sonra polislerin de daha sonra söylemek zorunda kal dıkları gibi, halkın toplandığı alanın dışında buldukları bir bombayı bahane ederek hiç bir ihtarda bulunmadan halkın ü zerine joplarla ve silahlarla azgınca saldırmışlardır. Yaşlı kadınlar, genç kızlar, çocuklar ve erkekler, işçi, köylü ve öğrenciler meydanlarda yollarda yüzlerce polis tarafından dövülerek, elle ve jopla sarkıntılık edilerek, 150'ye yakın kişi Emniyete götürüldü. Grup grup getirilen halka, emniyette yüzlerce polis her odada ayrı ayrı olmak üzere kadın, erkek demeden saldırdılar. 6-7 saat ara - lıksız dövdüler. Kadın ve kızlar en aşağılık hakaretlere uğradılar, saatlerce dövüldüler ve polisler tarafından elle ağır sarkıntılıklarda bulunuldu. Dayaktan ayakta durdurulamaz ha le gelen arkadaşlarımız,daracık bir odada 36 saat üst üste kara kola götürülmeden bekletilmiş - lerdir.

Gözaltına alınanların çoğunluğunun işçi ve köylülerden oluşması, polisleri daha da çok kızdırmış, azgınlaştırmış ve bunu kendileri de itiraf etmişlerdir. Bu da faşist diktatörlü ğünün saldırılarının açıkça sömürü ve zulüm altında inleyen işçi sınıfı ve emekçilere yönelik olduğunu bir kez daha gös - termektedir. Hakim sınıfların ve polisin güdümü altında çalı şan mahkeme ise, polislerden hiç de geri kalmayarak, mahkeme ye çıkan kitlenin tümünü hiçbir tutarlı gerekçe göstermeksizin, tutuklamıştır.

Halkın sömürü ve zulüm düze nine karşı verdiği mücadeleden güç alan bizler, işçi sınıfına ve tüm emekçilere yönetilen tüm saldırıları ve zulmü şiddetle kınıyoruz.

Emperyalizmin ve Sosyal emperyalizmin yerli işbirlikçileri büyük burjuvazi ve top rak ağalarının uşakları MİT, kontr-gerilla, İGD , Ülkü Ocak ları ve MHP nin kapatılmasını talep ediyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM!

YAŞASIN HALKIMIZIN EMPERYALİZME-SOSYAL EMPERYALİZME FAŞİZME VE SOSYAL FAŞİZME KARŞI MÜCADELESİ!

8 SİYASİ KADIN TUTUKLU
ADANA

AYDGD ve HALKIN KURTULUŞU'nun GRUPÇULUĞU

Derinleşen ekonomik ve siyasi buhrana paralel olarak kit lelerin devrimcileşmesinin ve kendiliğindenci bilinçleri temelinde, çeşitli biçimler altında geliştirdikleri mücadeleleri nin ileri boyutlara ulaştığı bir dönemde yaşıyoruz.

Böyle bir dönemde, görevin devrimci hareketi sağlam bir teorik temele oturtmak küçük-burjuva teori ve taktiklerin etkisini kırmak, mücadeleye bilinçli bir şekilde müdahale etmek, özel olarak da gençlik güçlerini doğru teorik dayanaklara sahip ilkeler temelinde birleştirmek, faşizme, sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesini örgütlemek olduğu açıktır.

YURTSEVER GENÇLİK bu tespitlerden hareket ederek Kasım 1977'de HK ve HY taraftarı gençliğe öneri götürerek; "Faşizme, sosyal faşizme ve iki süper devlete karşı yurtsever devrimci gençlik yığınlarının tek gençlik cephesinde toplanmasının zorunluluğunu" vurguluyordu.

Ankara'da da YURTSEVER GENÇLİK bu genel cephe çağrısını AYDGD biçiminde somutlaştırarak HK ve HY taraftarı gençliğe bu öneriyi götürdü. (4 ay önce).

Öneri HK tarafından olumlu karşılanmasına rağmen, gerekçesiz bir biçimde ve sorumsuzca savsaklandı. Onlar bu tavırla - rıyla AYDGD'nin, siyasi güçle - rin doğru ilkeler temelinde ve kollektif çabalarının bir ürünü olarak ortaya çıkmasını ve gerçekten adına layık bir AYDGD' - nin kurulmasını objektif olarak engellediler.

Şubat ayı sonuna gelindiğinde, HK Ankara Halk Gençliğinin örgütsüzlüğünü, dağınıklığını birden tespit ediverdi (!)..

Gerekli çalışmaları yaptıklarını, Ankara Halk Gençliğinin örgütsüzlüğe tahammülünün kalmadığını, 1 aylık üye kampanyası sonucu 4000 üye yapacaklarını, onun için yönetimin 6 HKYG 1 YG olarak oluşturulmasını, AYDGD'nin kuruluşunu 1 Martta ilan edeceklerini açıkladılar.

Genel olarak, kendi dışındaki nesnel gelişmeyi, objektif olarak varolan olguların durumunu, özelliklerini tahlil etme - den, aşırı dar gurupçu, sekter anlayışlarının bir ürünü olarak kesin hatlarıyla ortaya koydukları, görüşlerden yola çıkan, "ben yaparım 5-10 kişilik diğer leri de arkamdan gelir" anlayışıyla hareket eden HK'nun meseleyi daha farklı bir temelde ele almasının olanaksızlığı açıkça ortadaydı.

Yönetimde YURTSEVER GENÇLİK'ten 1 kişinin yeralmasının, doğru olduğu gerekçesine (yani, 1 aylık üye kampanyası sonucu 4000 üye yapacakları iddiasına) gelince, halen derneğin 2300 üyesi olduğunu hatırlatmak yeter sanırız.

Yurtsever Gençlik'in bu öneriyi önce kabul edip daha sonra reddetmesinin nedenleri ise:

1) HK'nun bu konuda baştan beri samimi davranmayışı,

2) Güçlerini aşırı derecede abarttığını araştırarak öğrenmesi,

3) YG'nin dernek çalışmalarına (1 kişinin yönetimde yeralması şeklinde) katılmasının HKYG in anladığı anlamda, derneğin, bir an önce kurulmasını engelleyici bir rol oynayacağını tesbit etmesidir. Çünkü YG açısından, bütün herşeyin 5 gün içerisinde HK'nun bilinçli çabası sonucu sıkıştırılmış olması söz konusudu.

YG'in bu anlamda baştan itibaren bu gerekçeler temelinde, HK'nun bu önerisini reddetmeyişi ilkesiz bir davranıştı.

Herşeye rağmen, mücadele özel olarak gençliğin başdüşmanlarına karşı sağlıklı, ilkeli, bir birliğin önündeki, gurupçu tekkeci barikatları da aşarak gelişecektir.

YAŞASIN HALK GENÇLİĞİNİN FAŞİZME, SOSYAL FAŞİZME VE İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI İLKELİ BİRLİĞİ VE ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ!

ANOD H.Kurtuluşu'nun tekkesi olarak kurulmuştu

Bugün bütün siyasi akımlar, gençlik güçlerinin dağınık olduğu gerçeğini gözönüne alarak, tüm gençlik güçlerinin birleştirilmesinden dem vurmaktadırlar. Gazete sayfalarında gençlik güçlerinin birleştirilmesinden bol ca bahsedenler pratikte bu "arzu"nun tam tersini göstermekte ve bunun sonucu olarak kendi tekkelerini kurmaktadırlar.

Buna yeni bir örnek olarak geçen haftalarda kurulan ANOD (Ankara Orta Öğrenimliler Derneği) gösterilebilir. HKYG, sorumsuz, grupçu tavırlarını giderek sistemleştirmekte ve telafisi güç sonuçlara yol açacak bir yola girmiş bulunuyor. Önce ANOD un kurma çalışmaları ve kurulması hakkındaki gelişmeleri ortaya koyalım.

HKYG Ankara'da orta öğrenim gençliğinin dağınıklığını ve bu dağınıklığın giderilmesi, orta öğrenim gençliğinin mesleki örgütüne kavuşmasının zorunluluğunu belirtip, Yurtsever Gençlikle çalışmaların ortak yürütülmesi teklifini getirdi. Yurtsever Gençlik bu tavrı olumlu gördü. O dönemde Halkın Yolu içinde devam eden tartışmalar, oportünist "3 Dünya Teorisinin" ortaya çıkaracağı sonuçlar bilinmediğinden, H.Yolu'ndan bir kişinin görüşmelere gözlemci olarak katılması kararlaştırıldı. (Görüşmeler Şubat ayında başladı) YG, önce şartların gerektiği bir biçimde seçime gidilmesi ve seçime katılan siyasetlerin gücü oranında yönetimde yer alması gerektiğini savundu. Ancak HKYG Ankara'da ortaöğrenim gençliğinin dağınık olduğunu, gençliğin önce mesleki örgütüne kavuşup (zamanın darlığını gerekçe olarak öne sürdüler) daha sonra seçimlere gidilerek geçici yönetimin değiştirilip, her siyasetin gücü oranında temsil edileceği yönetim kurulunun kurulmasını savundu. YG, zamanın sınırlı olduğunu dikkate alarak bunu kabul etti.

HKYG "Biz Ankara'da bütün liselerde sizin ve bizim gücümüzü objektif olarak değerlendirdik. Bu değerlendirme sonucu, sizin yönetimde 2, bizim ise 6 kişi bulundurmamızın doğru olduğunu düşünüyoruz. Bu konudaki tavrımız kesindir ve değişeceğini de sanmıyoruz" diyerek bu derneği tekke olarak kurmakta kararlı olduklarını ve YG'e yapılan çağrının göstermelik olduğunu gösterdi. Y.G. değerlendirmenin objektif olmadığını belirtti. Güçleri göz önünde bulundurarak, yönetimde HKYG'in 5, YG ise 3 kişi bulundurmasının objektif olacağını söyledi. Bu öneriyi kabul etmeyen HKYG, zaten daha önce seçimin yapılmasına da karşı çıkmıştı. HKYG "Biz önümüzdeki hafta (şubatın son haftası 6 Martta liseler açılacaktı, onlarda liseli gençliğin karşısına bir "dernek" olarak çıkmayı hesaplıyorlardı) derneği kuracağız, sizin için en iyisi derneği tanımanız olacaktır" dedi. YG "derneği tanıyıp tanımama tavrını kendi içimizde tartıştıktan sonra karara bağlıyabiliriz. Cevabını verdi. Ortaöğrenimliler, mesleki örgütünün bir an önce kurulmasını öne sürerek, yönetim kurulunun seçiminin kuruluştan önce yapılmasına karşı çıkan HKYG, tekkesini 40 gün sonra kurdu. İşte onların ne kadar "sorumlu" olduğuna açık bir delil.

Liseli Yurtsever Gençlik, ANOD'un Ortaöğrenimliler mesleki örgütü değil, HKYG'in tekkesi olduğunu ve orta öğrenimlilerin gerçek mesleki örgütüne kavuşturulması için HKYG'in bu tekkeyi feshedip, halk safında yer alan bütün siyasetlerin katıldığı ve seçim sonunda yönetimde gücü oranında yer alacakları mesleki örgütü savunmakta ve bunun mücadelesini vermektedir. HKYG, bunu kabul etmediği takdirde halk önünde sorumlu duruma düşecektir. O zaman, YG şartları değerlendirip, gerekken çalışmaları diğer halk sa - fında yer alan siyasetlerle baş latacaktır.

KAHROLSUN TEKKECİ-GRUPÇU ANLAYIŞ!

Gaziantep Yurtsever Gençlik Derneği Kuruldu

Son 2 yıl içinde, acil bir zorunlulukhaline gelen Gaziantep Gençliğinin tek kitle örgütü altında toplanması çalışması ancak 1 yılönce, Halkın Birliği'nin Proleter Devrimci siyasetini savunan Yurtsever Gençlik'in önderliğiyle başlatıldı ve bu amaçla halk kesimi içinde yer alan tüm siyasetlere çağrı yapıldı.

Orta yolcuların çekilmesiyle geriye kalan YG, HK, HY ve HS ortak bir Gençlik Derneği kurmayı kararlaştırdılar.

Yurtsever Gençlik'in Derneğinişçi öğrenci Gençliğin Derneği olması önerisini HK ve HY reddetti.

Sonuçta her 10 oya 1 delege seçilmesi yoluyla öğrenci gençlik içinde seçime gidilerek nisbi temsil sistemine göre, yönetimin oluşturulması kararlaştırıldı. Yapılan seçimler sonucunda, Yurtsever Gençlik, 73, HK 43 delege çıkardı.

H.Kurtuluşu ile yaptıları tüm görüşmelerde HK oyalayıcı tak tiklere 3-4 ay zaman geçirmeye çalıştı. Daha sonra H.K., hiç delege kazanamadığı halde HY'dan 1kişinin yönetime alınmasını önerdi.

Yurtsever Gençlik, bir an önce Derneğin kurulmasını sağlamak amacıyla hatalı olarak bu öneri yi de benimsedi. Ancak, Yönetim Kurulu Başkanının Yurtsever Genç lik'ten olmasını önerdi. HK bunu kabul etmedi. Yönetim Kurulu kendi içinden seçsin dedi. YG, o zaman hatalı olarak ikinci bir taviz verdi H.Yolu'ndan alınan kişi başkan olsun dedi. Bu sefer, H.Yolu Başkanlığı kabul edemiyeceğini söyledi. Sebebi sorulduğunda, H.Kurtuluşu ile önceden anlaştıklarını, başkanlık için HK'na oy vereceklerini, üyeleri - nin de sekreter olacağını söylediler.

Meğer, HK'nun Derneğin kuruluşunu uzun zaman savsaklamaları nın sebebi, yönetimin çoğunluğu Yurtsever Gençlik'ten oluşan derneği, ne yapıp-yapıp engellemek veya Burjuva oyunlarla (H.Yolu'yla yaptığı gibi) şartlı pazar - lıklar sonucu YG'nin iyiniyetini istismar ederek H.Yolu'ndan 1 kişinin yönetime alınmasını sağlayarak, tabanda toplayamadığı çoğunluğu ayak oyunlarıyla yönetimde sağlamaktır.

HK'nun bu hilesi açığa çıktık tan sonra, toplantılar akamete uğradı. Bir müddet geçtikten sonra, HK ile birlikte tek Gençlik Derneği kurmamızın imkanı pratik te kalmadığı için 1 yıl gecikmeyle GAZİANTEP YURTSEVER GENÇLİK DERNEĞİ (GAYGD) Yurtsever Gençlik tarafından kuruldu.

2 Nisan günü, 100 kadar işçi-öğrenci gencin katılmasıyla derneğin açılışı yapıldı.

Saygı duruşundan sonra, bir arkadaş, dünyada ve Türkiye'de siyasi durumu, Halk Gençliğinin örgütlenmesini ve diğer görüşleri anlattı.

Başka bir arkadaş, Gaziantep' teki faşist baskıları, sebepleri ni, derneğin görevlerini, dernek üyelerinin kendi aralarında, disiplini, eleştiri ve özeleştiriyi nasıl uygulamaları gerektiğini anlattı. H.Kurtuluşu'nun Derneğin kuruluşundaki gurupçu-so - rumsuz tavırlarını teşhir etti. Kendi elindeki dernekleri dahi açmadıklarını vurguladı.

Daha sonra, proleter devrimci halk ozanları, Aşık Serveri ile Aşık Vicdani Halk Türküleri okudular. Halk Sanatı Kültürü, Edebiyatı ile ilgili konuşmalar yap tılar.

Derneğin 1 yıl gecikmeyle açılmasında Gaziantepli Yurtsever Gençlik, en belirgin hatalarını şöyle ortaya koymaktadır.

"I- Sırf gurupçu demesinler diye, H.Kurtuluşu'nun savsaklayıcı tavırlarını baştan tesbit ettiğimiz halde, boş yere 1 yıl geçirdik.

II- H.Kurtuluşu'nun bu sorumsuz tavırlarını teşhir etmede yetersiz kaldık ve taviz verdik.

Her iki Hatamız da liberalizmden kaynaklanıyordu."

H.Kurtuluşu'nun 'baş düşman' anlayışı üzerine

Halkın Birliği, 28. ve 30. sayılarında yer alan eleştirilerle, Halkın Kurtuluşu'nun diğer görüşlerinin yanında "baş düşman" anlayışınıda eleştirdi. Halkın Kurtuluşu, bu eleştiriler üzerinde ciddi şekilde düşünerek, hatalı anlayışını terketmek yerine, hatalarına sarılmak, bu hataları doğru tanıtmaya kalmak yolunu tuttu. Üstelik, Halkın Birliği'ni tahrifçilikle suçlayacak kadar ileri gitti. Halkın Kurtuluşu'nun bu tutumu küçük-burjuva tabiatından gelmektedir. Biz, çeşitli yazılarla Halkın Kurtuluşu'nun hatalı görüşlerini eleştirecek ve çelişkilerle dolu görüşlerini ortaya koyacağız. Böylece H.K'nun ünlü "bütünlüklü" çizgisinin, eklektik niteliğini, onun bir görüşü işine geldiği yerde işine geldiği gibi savunan eyyamcı tutumunu sergileyeceğiz. Bu yazımızda Halkın Kurtuluşu'nun "baş düşman" anlayışındaki çelişkileri ortaya koyacak ve bu hatalı anlayışı sergileyeceğiz. Böylece, okuyucularımızın, "bütünlüklü" çizginin bu özelliği hakkında fikir sahibi olmasını sağlamak görevini de yerine getireceğiz. "Baş düşman" konusunda üç nokta üzerinde duracak ve Mao Zedung"un görüşlerine, yer vereceğiz.

1. Halkın Kurtuluşu ve Parti Bayrağı "Baş düşman" kavramı konusunda, kendi kendileriyle çelişmektedirler. Bilindiği gibi, bu arkadaşlar "baş düşman, baş çelişmenin düşman tarafında yer alan güçlerdir" anlayışına sahiptirler. H.K bu anlayışı haklı çıkarabilmek için, AEP Merkez Komitesi Üyesi Nedret Plasari'nin bir yazısına dayanmaya çalışmaktadır. (Bak. H.K. Sayı, 98) Nedret Plasari bu yazısında faşist işgal altındaki Arnavutluk'la ilgili olarak şunları yazmaktaydı:

"Mücadelenin başından sonuna kadar baş düşmanlar istilacılar olarak kalmıştır ....(iç düşmanlarla-H.B) sömürücü sınıf ve tabakalar olarak değil, hainler ve istilacıların aletleri olarak mücadele edilmiştir."

"Mücadelenin bu iki yönünün birleşmesine rağmen, İngiliz-Amerikan birlikleri Arnavutluk'u istila etmedikleri sürece iç gericilik (karşı-devrim) baş düşman olmaya devam ederdi." (Bak: H.B sayı. 4)

Nedret Plasari'nin bu sözleri, ilk bakışta Halkın Kurtuluşu'nu doğrular görünüyor, Halkın Kurtuluşu o dönem Arnavutlukta, faşist istilacılarla, Arnavut milleti arasındaki çelişme baş çelişme olduğundan, baş düşmanlar baş çelişkinin düşman yönü, yani faşist istilacılardır anlayışına sahiptir; daha doğrusu sahip olması gerekir. Nedret Plasari de yukarıdaki sözleriyle bu anlayışı doğrular görünmektedir. Ancak yazının bütününü incelediğimizde, faşist işgalcilerin uşakları hainlerin de mücadelenin baş hedefleri, yani baş düşmanlar içinde yer aldığı görülmektedir. Yukarıdaki ilk alıntıdaki örnek bunu göstermektedir. Bu konuda aynı yazıdan iki örnek daha verelim.

"Enver Hoca yoldaş ona şöyle cevap vermişti: "Arnavutluk'ta iç çekişmeler yoktur, hatta iç savaş hiç yoktur. Tek bir çekişme, tek bir savaş vardır: önce işgalciye, sonra onun aleti vatan hainlerine karşı savaş." (a.ç. N.Plasari) (H.B Sayı:4)

"(Balli ve Legaliteti'ye karşı mücadele-H.B)... bir iç savaş değildi, ama kendi başına bir savaş olmadığından değil, işgalcilere karşı mücadelenin ayrılmaz bir parçası olduğundan dolayı," (H.B sayı:4)

Görüldüğü gibi, yerli hainler de faşist işgalcilerle birlikte düşünülmekte, bunlara karşı mücadele ayrı görülmemektedir. Yazının ilgili bölümü dikkatlice incelendiğinde, o dönemde, mücadelenin milli kurtuluş savaşı değil, iç savaş olduğunu öne süren yanlış görüşlere karşı, mücadelenin milli kurtuluşçu niteliğini vurgulamak amacıyla kaleme alındığı görülür. Ancak, yerli hainler baş düşmanlar içinde görülmesine rağmen, baş düşman kavramında sadece istilacıların belirtilmesi eksiktir. Halkın Kurtuluşu, bu eksik belirlemeyi hatalı anlayışına destek yapmaya çalışmaktadır. Böylece H.K Çin, Bulgaristan, Vietnam, Endenozya, Filipinler vb. ülkelerdeki deneylerden çıkan sonuçları bir tek örnekle çürütmeye çalışmaktadır. Üstelik, Arnavutluk'ta da yerli hainlerin baş düşman içinde düşünüldükleri açıktır.

Buraya kadar, meselenin bir yönü üzerinde durduk. Meselenin ikinci yönü ise bir hayli ilginçtir. Halkın Kurtuluşu Halkın Birliği'ne karşı bu görüşü savunurken Halkın Yolu'na karşı Halkin Birliği'nin yukarıdaki örnekte eleştirdiği görüşünü savunmaktadır. Halkın Kurtuluşu, sosyal pratiğin kişiyi doğruyu kabul etmeye zorlamasında olduğu gibi, sınıf mücadelesinin zorlaması sonucu doğru anlayışı savunmak zorunda kalıyor. Böylece, H.K kendi anlayışını kendi eliyle çürüğe çıkartıyor. Halkın Yolu'nun baş çelişme anlayışını eleştiren broşürde H.K şunları söylüyor;

"...Özellikle devrimci proletarya önderliğinde güçlü bir halk direnme hareketi yükseldiğinde, yerli gericiliğin bütün kesimleri işgalci emperyalizme teslim olup kaderlerini onunla birleştirebilirler ve baş düşman haline gelebilirler...örnek olarak ise, Arnavutluk Nazi faşistler tarafından işgal edildiğinde, yerli gericiliğin tümünün işgalciler safında yer alması ve ulusal kurtuluş mücadelesinin bunların tümünü silip süpermesi gösterilebilir." (a.b.ç) (H.Y'nun baş çelişme anlayışının eleştirisi(a.g.b) s.30-31)

İşte Halkın Kurtuluşu'nun "bütünlüklü" çizgisinin müstesna bir örneği. Bu sözler yoruma yer bırakmıyacak kadar açıktır ve H.K'nun eklektik çizgisini sergilemektedir. Onun iki baş düşman anlayışının bulunduğunu göstermektedir.

2. Halkın Kurtuluşu içteki sınıf çelişmelerinin keskinleşerek öne çıktığı devrimin demokratik görevlerinin öncelik taşıdığı şartlarda "baş düşmanın" bütünüyle yerli gericilik (komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bütünü) olduğunu savunmaktadır. Bunun örneklerini verelim.

"Halkın Birliği, devrimin bugün içinde bulunulan aşamasında, esas olarak iç çelişmelerin şiddetlenerek ön plana çıktığını ve demokratik devrimin görevlerinin öncelik taşıdığını söylediğine göre, baş düşman yani 'esas darbenin indirileceği merkezi hedef' dış gericilik (emperyalizm) değil, iç (yerli) gericilik (komprador burjuvazi ve toprak ağaları) olacak[tır-H.B]" (Halkın Birliği'nin baş çelişme, faşizm ve ittifaklar anlayışının eleştirisi, s.10)

"...bugün ülkemizde emperyalizmin işgali olmadığından ve emperyalizmin, komprador kapitalizm ve feodalizmin menfaatleri, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist feodal diktatörlüğü tarafından korunduğundan baş düşman yerli gericilik ve baş çelişki komprador burjuvazi ve toprak ağalarıyla (onların faşist-feodal diktatörlüğüyle) geniş halk yığınları arasındadır" (Parti Bayrağı, sayı2, s.26-27)

Halkın Kurtuluşu'nun anlayışı açıktır: "İç çelişmeler" şiddetlenerek öne çıkar. ve demokratik devrimin, görevleri öncelik taşırsa, bu şartlarda emperyalist işgal de sözkonusu olmadığından baş düşman yerli gericilik olarak tespit edilir. Yerli gericilik içinde bir ayrım yapmaya gerek yoktur; kompradorların ve ağaların tümü baş düşmandır. Oysa H.K, yine Halkın Yolu'nu eleştirirken başka ihtimallerin bulunduğunu belirtiyor. İşte örneği:

"Ya da devrimin dış düşmanları ele alındığında, bu düşmanlar arasında biri yada bir kaçı 'baş düşman'dır. Aynı şey iç düşmanlar vs. içinde geçerlidir." (a.b.ç.) 'Adı geçen broşür, s:36)

Halkın Kurtuluşu'nan daha önce aktardığımız görüşleriyle, bu sözleri çelişki halindedir. Burada H.K "iç düşmanlar" dan (komprador burjuvazi ve toprak ağası kesimlerinden) bir veya bir kaçının baş düşman olabileceğini kabul etmektedir. Halkın Kurtuluşu hangi şartlarda "iç düşmanlardan" bir veya bir kaçının, bir başka ifadeyle komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bir veya bir kaç kesiminin baş düşman olabileceğini açıklamıyor. H.K, bunu açıklayacak durumda değildir; çünkü, bu görüş esas anlayışıyla bütünüyle çelişmektedir. Halkın Kurtuluşu'nun "bütünlüklü" çizgisi, bu noktada da "bütünlüğünü yitirmiş"tir.

3. İşaret etmek istediğimiz bir diğer nokta Bulgaristan'la ilgilidir. H.K Bulgaristan örneğini açıkça çarpıtmıştır. Halkın Kurtuluşu bu konuyla ilgili olarak şunları yazmaktadır:

"Dimitrov da 1942 yılında Alman askerlerinin yerli gericilerin davetiyle ülke içinde bulundukları bir sırada şunları yazıyordu:

Anti-faşist halk cephesinin ülke içinde mücadele etmekte olduğu baş düşmanlar, ülkemize faşizmi getiren Çar Boris hükümeti ve sosyal hareket adı verilen Tsankof hareketi idi. Barışı ve Bulgaristan'ın bağımsızlığını tehdit eden başlıca dış düşmanlar ise faşist Hitler Almanyası ve faşist İtalyan hükümetleri idi..." (a.g.b. s.42) (a.b.ç.)

Birincisi, yıl 1942 değil 1936 dır. Yani savaş henüz dünya savaşına dönüşmemiştir. Ve Bulgaristan işgal edilmemiştir. İkincisi pasajı burada kesmek de doğru değildir. Pasajın devamı şöyledir:

"Halkçı anti-faşist cephe bu çifte tehlikeye karşı, savaş kundakçılarına ve onların Bulgar ajanlarına karşı savaşmak Bulgaristan'ın ulusal bağımsızlığını korumak, bütün komşularla dostça ilişkiler kurmak, barış ve demokrasi uğrunda savaş ve faşizme karşı politika güden büyük ve küçük demokrat ülkelerle birlikte genel güvenliği ve ortak savunmayı sağlamak amacıyla mücadele için kitleleri seferber ediyordu." (Dimitrov S.E, c.3, S.241) (abç)

Yılın 1942 olmadığı alıntılar, özellikle de altı çizili yerler dikkatlice okunursa anlaşılır. Pasajin devamını aktarmamız meseleye daha da açıklık getiriyor. Bulgaristan işgal edilmemiştir. Anti-faşist halk cephesinin içteki baş düşmanları Çar Boris hükümeti ve Tsankof hareketidir. Dışdaki baş düşmanları ise Almanya ve İtalya'dır. Baş düşmanlar diyoruz; çünkü, Bulgaristan'ın anladığımız anlamda dış düşmanları yani tasfiye edilmesi gereken emperyalistler sadece İtalya ve Almanya değildir. Baş düşmanlar diyoruz; çünkü, Almanya ve İtalya o dönemde dünya halklarının baş düşmanı savaş kundakçısı faşist mihrakın Avrupa'daki temsilcileridir ve Bulgaristan devriminin en tehlikeli dış düşmanlarıdır. Okuduklarını iyi anlamayanlar veya şu ya da bu kelimeleri kendilerine dayanak yapmaya kalkanlar, sadece böyle kimseler, Bulgaristan örneğini anlayamazlar.

Meseleyi biraz daha açalım. Dimitrov'un yukarıdaki satırları yazdığı dönemde baçelişki faşist diktatörlükle halk arasındadır. H.K'nun anlayışına göre, baş düşman sadece faşist diktatörlük olmalıydı. Ancak Dimitrov çifte tehlikeye karşı yani Çar Boris Hükümeti ve Tsankof hareketi, Almanya ve İtalya'ya karşı mücadeleden yani içteki ve dıştaki en tehlikeli düşmanlara, baş düşmanlara karşı mücadeleden bahsediyor. Bulgaristan'da anti-faşist halk cephesi bu baş düşmanlara ve diğer düşmanlara karşı mücadeleyi faşist rejime karşı mücadele temelinde yürütüyor.

H.K'nun bir diğer talihsizliği şudur; Halkın Kurtuluşu sözkonusu broşürde- alıntıdan görülebileceği gibi-Bulgaristan'ın Alman askerlerinin istilası altında olduğunu, yerli gericilerin davetiyle ülke içinde bulunduklarını söylüyor. Yani H.K'na göre milli çelişki baş çelişkidir. Bu durumda Arnavutluk örneğindeki iddiası da gözönünde tutularak, H.K'nun anlayışına göre faşist Almanya'nın baş düşman olması gerekmez mi? Baş düşman sadece Almanya ise Dimitrov neden Çar Boris hükümeti ve Tsankof hareketini içteki baş düşmanlar, İtalya'yı Almanya'yla aynı yere koyarak dıştaki başlıca düşman olarak niteliyor.

Kısacası, Bulgaristan örneği de bütün diğer örnekler gibi H.K'nun "baş düşman" anlayışını çürütmektedir. Ayrıca H.K,' nun baş düşman sorununda Mao Zedung'dan hiç bir alıntı yapmayışı da dikkat çekicidir. H.K Mao Zedung'dan alıntı yapmamıştır ; çünkü Mao'nun anlayışı H.K'nun anlayışı ile taban tabana zıttır.

Baş düşman kavramı sorununa açıklık getirmesi için iki örnek daha verelim. Yalnız örneklere geçmeden önce, baş düşman kavramının çok özlü bir tanımını vermek yerinde olur. Mao Zedung şöyle diyor;

"Devrimin hedefleri nelerdir? Herkesin bildiği gibi hedeflerden biri emperyalizm, diğeri feodalizmdir. Devrimin şu andaki hedefleri nelerdir? Biri, Japon emperyalizmi, diğeri onun Çinli işbirlikçileridir." (abç) (Mao Zedung Seçme Eserler C.II, s.244)

İşte Mao'nun devrimin su andaki hedefleri dediği düşmanlar, Çin devriminin o zamanki baş düşmanlarıdır. Devrimin hedefleri

İTALYA KP/m-l'in Açıklaması

İtalya Komünist Partisi (M-L) Merkez yayın organı "Nuova Unita" gazetesi, 5 Mart günü İtalya'nın Torino şehrinde, Partinin 3. Milli Kongresinin sonuçlarının, yapılan büyük bir gösteriyle açıklandığını haber vermektedir. Toplantıya, işçiler, gençler ve öğrenciler katılmışlardır. Toplantıda, İtalya Komünist Partisi (M-L) Başkanı FOSKO DİNUCCİ yoldaş bir konuşma yapmıştır. Aşağıda bu konuşmayı özet olarak veriyoruz.

3.Milli kongremize kardeş partilerden mesajlar gelmiştir. Özellikle Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi adına Enver Hoca Yoldaş'ın yolladığı mesaj bittiği zaman, delegeler, devrimci çoşkularını dile getirmişlerdir. Bu mesaj, Arnavut yoldaşların derin proleter enternasyonalist duygularını dile getirmekteydi.

Kongre, çağımızın derinleşen temel çelişkileri ışığında kapitalizmin bugünkü buhranının bilimsel Marksist-Leninist bir tahlilini yapmıştır. Kongre, emperyalizm ve proleter devrimlerin, işçi sınıfı partisinin rolünü vurgulamıştır.

Hristiyan demokrasi, patronların yararına faşistleştirme sürecini sürdürmektedir.. Fakat açık faşizm tehlikesi mevcuttur.

Burjuva gericiliği, terörizm'den faydalanarak, en iyi baskı araçlarını kitlelere karşı, herhangi bir küçük maceracı guruplara karşı değil, fakat işçi sınıfı hareketine saldırmak için hazırlamaktadır ve buhranın sonuçlarını emekçi kitlelere yüklemeye çalışmaktadır. Bu Hiristiyan demokrat politika, kendine müttefik olarak burjuva devlet iktidarının yöneltilmesinde -yeterki kendilerine direkt olarak yer verilsin- her şeye hazır olan İtalya Komünist Partisi'nin revizyonist liderlerini bulmuştur.

Bugün, şu gerçeklerle karşı karşıyayız.. Sorun kimin yararına çözümlenmelidir? Halk kitleleri mi yoksa mali oligarşi yararınamı, işçi sınıfı mı, yoksa çeşitli Agnelli'ler yararına mı? Ve işte burada herşeydan daha çok gerçekçi bir şekilde, siyasi devlet iktidarı, proleter devrimi ve proletarya diktatörlüğünün temel sorunu yatmaktadır.

Tek perspektif, işçi sınıfı ve onun Marksist-Leninist Partisi önderliğinde kitlelerin devrimci mücadelesidir. Reformist, sosyal-demokrat ve revizyonist şefler ve de sendika ağaları acımasızca teşhir edilmelidir. İtalya Komünist Partisi'nin revizyonist önderleri devrimi reddettiler. Küçük troçkist, anarşist ve gelip geçici guruplar, ya Kruşçevci Togliatist - Berlinguerist revizyonizme teslim oldular, ya da küçük-burjuva devrimciliğine kaydılar. Bunlar, işçi sınıfının Leninist anlayışından ve partinin proletaryanın bilinçli ve örgütlü öncü müfrezesi olduğu Leninist anlayışından yoksundurlar. Devrim, işçi sınıfının ve onun Marksist-leninist partisi önderliğinde kitlelerin eseridir.

Yalnızca işçi sınıfı, tam milli bağımsızlık için her türlü emperyalizme ve iç gericiliğe karşı haklı mücadeleye önderlik edebilir. Tekellerin temsilcileri çoğu kez vatandan söz ederler, fakat onlar için vatan en çok kârı sağlayandır. Emekçi halkın teri ve kanından elde edilen milyarlarca liranın ihraç edilmesi göstermektedir ki, onlar baskıcı ve sömürücü pozisyonlarını korumak için, milli bağımsızlığı her an satmaya hazırdırlar.

Yalnızca işçi sınıfı, iki süper devletin savaş politikasına karşı milli bağımsızlık için kararlı bir şekilde mücadele etmektedir. Bir emperyalist savaş durumunda, bunu bir kurtuluş savaşına, devrimci bir savaşa dönüştürmesini bilen yalnızca işçi sınıfıdır. Bugün, proleter emternasyonalizmini güçlendirmek, revizyonist ihanete karşı Marksizm-Leninizm için mücadele etmek, her zamankinden daha çok önemlidir. Kruşçevci revizyonizme ve devrimci ülkelere ve proletarya diktatörlüğünün özüne vurmak için Stalin'e saldıran SBKP'nin kötü 20. Kongrenin sonuçlarına, mücadeleyi şiddetlendirmeliyiz. Kruşçev revizyonizminin her çeşidine karşı ve işçi sınıfının önderliğini reddeden ve iç ve dış düşmanlara teslimiyete götüren "3 dünya teorisine" karşı mücadele verilmelidir

Partimiz, bütün Marksist-Leninist partilerle enternasyonalist ilişkileri ve uluslararası Komünist ve işçi hareketini güçlendirmek için tam olarak çalışmaktadır. AEP 7. Kongresi ve özellikle de Enver Hoca Yoldaşın sunduğu rapor, bu konuya esaslı bir katkı yapmıştır. Faaliyetlerini koordine eden düşmanlar karşısında, dostane ilişkilerin daha fazla güçlendirilmesi proleteryanın ve dünya halklarının görevidir.

Farklı ülkelerin proletaryası ve halkları ortak bir davayla, kurtuluş için anti-emperyalist mücadeleyle ve devrim davası ile bağlantılıdırlar.. Marksist-Leninist partiler bağlarını organik bir şekilde güçlendirmeye, faaliyetlerini koordine etmeye çalışmalıdırlar. Partimiz, İtalyan halkı ve Arnavutluk halkı arasındaki dostane ilişkiler geliştirmeye çalışmaktadır, Çünkü bu sadece komünistlerin yararına değil, ülkemizin tüm halkıiçinde yararlıdır. Her türlü emperyalist saldırı ile başedebilecek, bağımsız bir ülke olan Adriatik Denizinin karşı kıyısında zaptedilemez bir ülke olan Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nin bulunması İtalya'nın bağımsızlığının yararınadır.

Geçen yüzyılda, Marks ve Engels'in "komünist Manifesto"su Avrupa üzerinde bir hayaletin, komünizm hayaletinin dolaştığını göstermişti. Bugün, bu hayalet başında işçi sınıfının bulunduğu sayısız kitlelerle temsil edilmektedir. Onlar her zamankinden daha kararlı bir şekilde İtalya'da ve bütün dünyada günlük sorunlar ve proletarya devrimi, proletarya diktatörlüğü, sosyalizm ve komünizmin geleceği için mücadele ediyorlar

Partimiz Torino'dan şu militan çağırıyı, daha da yükseklere kaldırmaktadır: BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİNİZ!

Bu konuşma ATA Bülteninin 1 Nisan 1978 tarihli İngilizce sayısından tercüme edilmiştir.

---

ise (emperyalizm ve feodalizm) başlıca düşmanlardır; yani milli demokratik devrimin tasfiye etmesi gereken düşmanlardır. Bilindiği gibi, o dönemde baş çelişki Japon emperyalizmi ile Çin milleti arasındadır.

Şimdi bunu örneklemeye geçelim:

"Japonya'nın Çin'i silahli işgalinden bu yana devrimin baş düşmanı Japon emperyalizmi ve onunla ittifak halinde olan, ister açıkça teslim olmuş olsun, isterse böyle yapmaya hazırlansın, bütün Çin'li hainler ve gericilerdir." (Yeni Demokrasi, Eylem Yay. s.68) (abç)

"1.Çin'in iki büyük çelişkisinden biri olan Japon emperyalizmi ile Çin arasındaki ulusal çelişki hala baş çelişkidir ve iç sınıf çelişkisi hala ikincil durumdadır." (Askeri Yazılar s.375) (abç)

H.K'nun anlayışına göre, baş çelişkinin düşman yanı olan Japon emperyalizmi, baş düşman olmalıydı. Ancak yukarıdaki alıntıdan görülebileceği gibi Mao Zedung aynı fikirde değil ve Çin'li hainleri de baş düşman içinde görüyor. H.K'nun Mao Zedung'un bu görüşü hakkındaki ısrarlı suskunluğu, bu sözlerin onun anlayışını çürüğe çıkarttığından dolayıdır. Endonezya örneği de H.K'nun hatalı anlayışını ortaya koymaktadır. İşte örneği:

"ABD emperyalizmine ve faşist Suharto rejimine karşı mücadele eden bütün güçleri mutlaka birleştirmeye çalışmalıyız. Objektif gerçekler, bu güçlerin şimdi gittikçe daha fazla geliştiğini gösteriyor. Faşist Suharto rejiminin gerici siyasetinin baskısı altında ezilen kitlenin geniş devrimci birleşik cephesini gerçekleştirmeliyiz." (abç) (Endonezya Halkının Faşizme Karşı Mücadele Tecrübesi s.75)

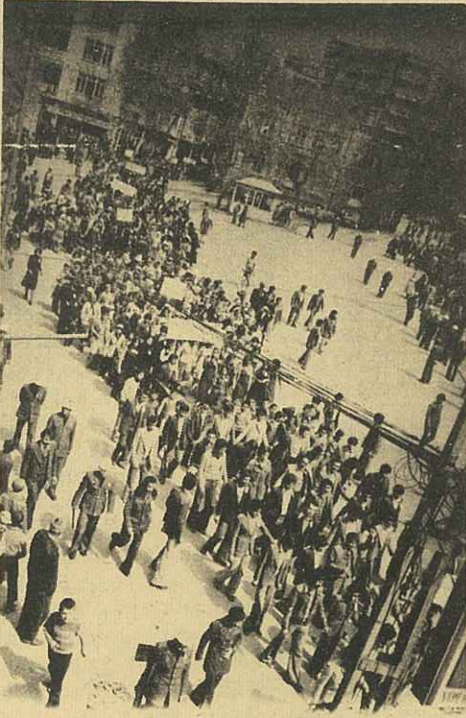
Bilindiği gibi Endonezya da baş çelişki, faşist rejim ile halk arasındadır. Ancak EKP, "ABD emperyalizmine ve faşist rejime karşı mücadeleden" bahsediyor. Yine H.K'nun mantığına göre baş düşman sadece faşist rejim olmalıydı. Fakat alıntıdan açıkça görülebileceği gibi, baş düşmanlar ABD emperyalizmi ve faşist rejimdir. EKP, baş düşmanlara ve tüm diğer düşmanlara karşı mücadeleyi faşist Suharto rejimine karşı mücadele temelinde yürütmektedir.

Bütün bu örnekler, Halkın Kurtuluşu'nun tam bir düşünce kargaşası içinde olduğunu gösteriyor. H.K, anlayışını haklı çıkartabilmek için gerçekleri tahrif etmekten bile kaçınmamıştır. H.K nun baş düşman anlayışı eklektik niteliktedir ve bu anlayış kaçınılmaz biçimde kendisini açığa vurmaktadır.

H.K, hatalarında direnmeye bırakmalı, hatalı anlayışını terketmelidir. Bugüne kadar H.K eleştiriler karşısında küçük-burjuva tavır takınmıştır ve görüldüğü kadarıyla bu doğrultuda ilerlemek kararındadır. H.K taraftarları, küçük-burjuva görüşleri reddetmede cesaretli olmalı ve Marksizm-Leninizm saflarında yer almalıdırlar.

Maraş halkı faşist katilleri lânetledi

Faşist Diktatörlük ve onun köpekleri Türkiye'nin heryerinde olduğu gibi Maraş'ta da halkımıza azgınca saldırmaktadırlar. Bu saldırıların amacı, halkımızın uyanışını engellemek ve onun kurtuluş mücadelesini yoketmektir. Ancak faşist Diktatörlük sosyal faşistler, Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler bunu asla başaramayacaklardır. Tersine halkın mücadelesi, onları yokedecek ve tarihin çöp tenekesine atacaktır.

20 Mart'ta Ticaret Lisesi öğrencilerinin bir kısmının 16 Mart katliamını protesto etmek için dersleri boykot etmesi, Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu taraftarlarınca MARAŞ YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK Derneği'nin kurulması, Pişkinler İplik Fabrikası işçilerinin Faşist MİSK'e başkaldırması Maraş'taki devrimci uyanışın son belirtileridir. Bu gelişmelerden paniğe kapılan faşistler, yurtseverlere ve halka bombalı ve silahlı saldırılara girişiyorlar. Son dönemde faşistler ilerici halkın gittiği, bir kahveye bomba attılar. Birkaç gün sonra bir Yurtsever'in dükkanını ve CHP'li Savcının evini bombaladılar.

Faşistlerin son saldırısı Yürükselim Mahallesindeki ilerici halkın gittiği bir kahveyi hedef alıyordu. Saldırgan faşistler kahveye önce bomba attılar. Daha sonra da otomatik silahlarla taradılar. Halkın kendini yere atmasının can kaybının daha fazla olmasını önlediği olayda, 81 yaşındaki Sabri Özkan öldü ve Hüseyin Gürpınar adlı Yurtsever Öğretmen yaralandı. Mahalle halkının Gıjikin Dede diye andığı Erzincan Göçmeni Sabri Özkan'ın vücudunda sekiz kurşun sayıldı.

Olayı duyan devrimciler derhal kahveye gittiler, halkı toplayarak "Kahrolsun faşizm-sosyal faşizm", "Katiller bulunsun hesap sorulsun", "MİT Kontr-gerilla, Ülkü Ocakları kapatılmalıdır" gibi sloganlar atarak, hastaneye gittiler. Burada Halkın Birliği'nden bir arkadaş söz alarak konuştu ve olayın gerçek sorumlusunun komprador patron ağa düzeni ve bu düzenin bekçisi sivil faşistler olduğunu halka açıkladı. Olay yerine gelen savcı devrimci sloganları engellemeye çalıştıysa da halktan ve devrimcilerden gereken cevabı aldı. Gece yarısına doğru Maraş Milletvekili Orhan Sezal geldi. Gijikin Dede'nin oğlu ve diğer halk tarafından protesto edildi. Milletvekili sesini kesip oturmak zorunda kaldı.

Ertesi sabah, cenaze hastaneden alındı. Ve 5000'i aşkın bir kitle tarafından mezarlığa götürüldü. Toplam üç saat süren ve devrimcilerin önderliği altında geçen yürüyüş sırasında "Katiller bulunsun, hesap sorulsun", "MİT Kontr-gerilla, Ülkü Ocakları Kapatılmalıdır" "Katil Türkeş" "Kahrolsun Faşizm" "Gıjikinler ölmez" gibi sloganlar atıldı. Yürüyüş sırasında sosyal faşizme ve sosyal emperyalizme karşı slogan atılmadı. Bunun nedeni, faşistlerin nispeten güçlü bir kitle temeline sahip oldukları, Maraş'da ilk kez bir kitle eyleminin yapılması ve bu kitle eyleminin değişik devrimci siyasetler arasında sürtüşmeye yolaçmadan gerçekleştirilmesinin zorunlu olduğu düşüncesiydi. Proleter devrimciler, "Devrimci Yol" ve benzeri küçük burjuva maceracı grupların sorumsuzca provokasyon ortamı hazırlanmalarından kaçınmak amacıyla bu yolu tuttular.. Ancak, bu yanlış bir tutumdu ilkesiz nitelikteydi.

Mezarlıktaki törenden sonra aynı yoldan mahalleye gelindi.. Geri dönüşte daha da artan kitle Adliye binası önüne gelindiğinde üç dakika süreyle oturarak trafiği engelledi. Yürüyüş süresince faşistler ortalıkta görünmediler. Polis halka hiç bir müdahalede bulunmadı.

Bu eylem kitlelerin gücü karşısında hakim sınıfların kağıttan bir kaplan olduğunu bir kez daha gösterdi. Halkın devrimcilere güvenini arttırdı. Faşizmin ve sosyal faşizmin ancak kitlenin mücadelesi ile mezarına gömüleceğini kavrattı. Maraş halkının devrimci mücadelesi bundan böyle daha da kararlı bir biçimde ilerleyecektir.

GIJİKİNLER ÖLMEZ!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM

TARİŞ İŞÇİLERİ ve ÇİĞLİ HALKI FAŞİST CANİLERE DERSİNİ VERİYOR

Halkımızın ve özellikle işçi sınıfımızın faşist baskı ve saldırılara karşı mücadelesi İzmir'de de yükselmektedir. Bu durum Tariş İplik Fabrikasında da kendisini göstermektedir.

Tariş, 1. ve 2. MC Hükümetleri döneminde MHP'li faşist komandoların üssü haline getirilmişti. Tariş'te yemekhane, kantin, çay ocağı Türkeş'in resimleri ve ırkçı faşist sloganlarla donatılmıştı. Yemekten sonra yaptırılan duanın sonunda, faşist köpekler "komünizme ölüm" sloganını attırıyorlardı. Fabrikada özel işkence odaları hazırlanmıştı. Kreşlerde "Özgür""Devrim" "Taylan" vb. isimli çocukların analarına sarkıntılık yapılıyor, dayak atılıyor, "piçlerinizi alın, defolun" şeklinde, hakaret ediliyordu.

Faşistler bazı işçileri zorla kovdular, ölümle tehditettiler, aidat diye yutturarak haraç aldılar, Ülkü Ocakları'na zoraki üye kaydettiler. Eski işçileri tazminatsız işten attılar. Bazı bilinçsiz işçiler korkudan işe gidemez oldular. Bunlar, Tariş'teki dayanılmaz faşist zulümden sadece bazı örneklerdir.

CHP'nin hükümete geçmesinden sonra, fabrikanın faşist müdürü ve yöneticileri değiştirildi. İşe CHP'lilerle birlikte eski işçiler ve bazı devrimciler alındı. Faşistler bu durumu hazmedemediler. Her gün kurdukları planlar işçiler tarafından boşa çıkartılıyordu. Faşistler, 14 Nisan'da Türkeş'in resimlerini, faşist flamaları indiren işçilere, taşlı, sopalı, şişli silahlı bir saldırı başlattılar.. Bu saldırı sonucunda bir çok işçi yaralandı, işçilerden tutuklananlar oldu.

İşçiler kavgada faşistleri hırpalamaya başladılar; kavga çevreye de yayıldı. Bu sırada faşistlerin imdadına polis ve ordu yetişti. Panzerler, cemseler fabrika önüne döküldüler.

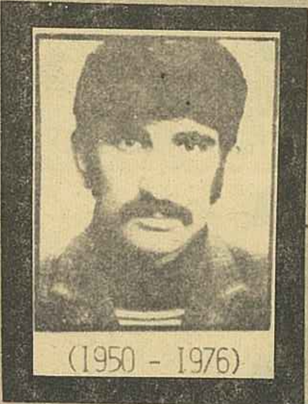
Kavga, akşam işyerine yakın olan Çiğli semtinde de gelişti. Halk belediyenin önünde toplanarak işyerindeki baskıları protesto etti. Dağılmalarını isteyen ve kanunun, nizamın herşeyi halledeceğini söyleyen Belediye Başkanına rağmen halk, dağılmamakta direndi. Oğluna, kızına sahip çıkma kararlılığıyla devrimci sloganları haykırdı.

CHP'li Belediye Başkanı gelen polise, halkın üzerine fazla gitmeyin derken, komiser ve polis tarafından coplarla hırpalandı. Belediye Başkanı, buna rağmen "bu bizim aramızdaki kavga, biz anlaşırız" deyip makamına doğru ilerlerken, halkın öfkesi büyüyordu.

Bundan sonra polis, halkın üzerine vahşice saldırdı. Bir devrimci kız arkadaş, kafasına yediği copla fenalık geçirdi. Polis, halkı zorla dağıttı.

Yiğit Tariş işçileri ve yiğit Çiğli halkı faşist köpekleri mutlaka altedecektir. Halkımız örgütsüzlüğünü örgütlülüğe, bilinçsizliğini mücadele bilincine dönüştürerek mücadelesini başarıya ulaştıracaktır. Bunu ne kompradorların ve ağaların ordusu ve polisi, ne de onların temsilcisi, halkın sahte dostu CHP önleyebilir. Halkımız faşizme ve sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi kavgasını bütün engelleri altederek zafere ulaştıracak, tüm kompradorları, ağaları, emperyalistleri ve sosyal emperyalistleri bozguna uğratacaktır.

MEHMET KOCADAĞ YOLDAŞ'ı anıyoruz

(1950 - 1976)

Yoldaş Mehmet Kocadağ Muş Varto'ya bağlı Çobandağı (Gesmert) köyünde çok çocuklu emekçi bir köylü ailesinin tek erkek çocuğuydu. Küçük yaşta babasını kaybettiği için babasız yaşayan bir yoksul çocuğunun tüm hissettiklerini yaşayarak büyüdü.

Girdiği yatılı okul imtihanlarında Van Alpaslan İlköğretmen okuluna girdi. Orada köylü çocuğu ve kürt milliyetine mensup olduğu için, gerici-faşist okul idaresi tarafından çok haksızlıklara uğradı. Mehmet'in, bu haksızlıklara karşı verdiği mücadele onu devrimcilerin safına itti. Neticede Kürt ve devrimci olduğu için, bir gurup arkadaşıyla okuldan 12 Mart 1971 döneminde atıldı ve askere alındı.

Mehmet'in askerlik devresi Türkiye halkının yaşadığı kara günlerdi.

Askerlik onun için, eli kolu bağlı uzun hapis günleri oldu adeta.

Proleter Devrimci hareketle ilişki kurması 1975 kışına rastlar. O Marksizm-Leninizmi ve yoldaş İbrahim Kaypakkaya'yı okudukça mücadele etme azmiyle çoşuyordu. O sırada Karaköy'de bir telefon fabrikasında çalışıyordu. Öğrendiği fikirleri ilk önce iş yerinde ve oturduğu mahalle olan, Aliböykey-Güzeltepe halkından tanıdıklara anlatıyordu.

İşyerindeki bu devrimci faaliyetleri bir süre sonra sezildi. Patron çıkışını verdi. Mehmet arkasından Hasköy'deki İdeal Lastik fabrikasına girdi. Burada da patrona ve Lastik-İş'in sendika ağalarına karşı olan faaliyetinden dolayı Mehmet Yoldaş atıldı.

Fakat bu atılmalara rağmen o kararlı bir şekilde daha bilenerek ileriye atılıyordu. Ondan sonra, 1200 kişinin çalıştığı Eyüp'teki Gıslaved Lastik Fabrikasına girdi. Mehmet derhal bu emperyalist tekelin buradaki müdürüne (işveren) ve sosyal-faşist sendika ağalarına karşı mücadele bayrağı açmış olan Gıslaved'in sınıf bilinçli işçilerinin safında yeraldı.

Gıslaved patronu, faşist Albay bir kaç işçiyle Mehmed'inde işine son verdi. Mehmet bu kez bir madeni eşya fabrikasına girdi. Günler 1976'nın 1 Mayıs'ına yaklaşıyordu. Mehmet Yoldaş köye gidecekti. Çocuklarını ve karısını buraya getirip artık devrimci çalışmaya profesyonelce katılma hazırlıklarını yapıyordu. Ama bu gerçekleşmedi ve Yoldaş Mehmet Kocadağ Proletarya'nın kızıl bayrağını yükseltirken 1 Mayıs şehitlerimizin arasına katıldı.

Fakat onun ölümü çok hunharca oldu. O, 1976'nın 1 Mayıs'ında yüzbinlerin toplandığı 1 Mayıs alanındaydı. Mehmet Yoldaş 2 Mayıs sabahı gece bekçileri tarafından Kasımpaşa Bostanlar mevkiinde Tonoz denilen yerde boynu kesilerek ve vücuduna rasgele 17 kara bıçak saplanmış bir şekilde bulundu.

Mehmet Yoldaş'ın naaşını Proleter Devrimci Yoldaşları ile beraber, o'nu yakından tanıyan Sungurlar ve Türk Demir Döküm İşçileri, Morg'dan Sirkeci'ye kadar taşıyıp memleketine yolculadı. Mücadele andını içtiler.

Mehmet Yoldaş'ın çalışkanlığı, disiplini, alçakgönüllüğü, ve mücadeleci yapısı hepimize örnek olsun.

DİSK

Baştarafı Sayfa 3'de

faşistlerin gayreti boşunadır.. Halkımız 1 Mayıs 1977 katliamının sorumluları arasında sosyal faşistlerin de yer aldığını çok iyi bilmektedir ve onlardan mutlaka hesap soracaktır.

DİSK yönetimi son kararıyla, sadece 42 kuruluşu muhatap almakta, bunun dışındaki kuruluşları demokratik saymamaktadır. Bu 42 kuruluşa baktığımızda, içlerinde sosyal-faşist veya sosyal-faşistlerin yönetiminde bulunan örgütlerle, sosyal-faşistlerle uzlaşma içinde bulunan, yada bu nitelikteki grupların yönetiminde bulunduğu örgütleri görmekteyiz. Bu 42 kuruluş dışında demokratik sayılmayan kuruluş ve gruplar, emperyalizme ve faşizme karşı olduğu kadar, sosyal-emperyalizme ve sosyal-faşizme de karşı olan kuruluş ve gruplardır. Yani tutarlı demokrat ve yurtsever çizgideki devrimcilerle, proleter devrimciler DİSK yöneticilerince "Demokratik" nitelikte görülmemiştir. Açıktır ki, bu görüş, sosyal-faşistlerin görüşüdür ve DİSK yöneticileri bu görüşe boyun eğmişlerdir.

Aslında demokratik olmayan kuruluşlar sosyal-faşist kuruluşlardır ve onların böyle bir toplantıda yeri yoktur. DİSK yöneticilerinin, sosyal- faşistlere boyun eğmeleri, onların sendika ağaları olarak işçi sınıfına ve halka karşı, sosyal-faşist sendika ağalarıyla birleşebileceklerini, aralarında çelişkiler bulunmasına rağmen, devrime ve devrimcilere karşı ortak hareket etme durumunda olduklarını göstermektedir.

DİSK yöneticilerinin son kararı, proleter devrimciler ile sosyal-faşizme ve sosyal-emperyalizme karşı olan devrimciler Taksim'deki mitinge katılsalar da, katılmasalar da, faşist cinayet örgütlerine MİT ve Kontr-gerilla'ya uygun provokasyon ortamı yaratmıştır. Her şart altında, "mitinge katılmasına izin verilmeyen gruplar, diğerleriyle çatıştı" yalanı ortaya sürülecektir ve bu faşistler ve sosyal-faşistlere hizmet edecektir. Özellikle faşistler, bu karar karşısında ellerini oğuşturarak, yeni tertip planları hazırlamaktadırlar. Son bir yılın tecrübeleri, bu tür kararlardan sadece faşistlerin ve sosyal-faşistlerin yararlandığını ortaya koymuştur.

Halkımız ve işçi sınıfı, DİSK yönetiminin bu gerici kararına karşıdır. Bir kitle örgütü olan DİSK içinde yer alan onbinlerce devrimci işçi bu karara karşıdır. Halkımız ve işçi sınıfı, İstanbul'daki 1 Mayıs mitingine, proleter devrimcilerin ve diğer bütün devrimcilerin katılmasını, kendi düşünce ve sloganlarını serbestçe dile getirmesini istiyor. Halkımız ve işçi sınıfı, DİSK yöneticilerinin bu gerici karardan dönmelerini istiyor.

DİSK yöneticileri, halkımızın en azılı düşmanları faşistler ve sosyal-faşistlere hizmet eden, MİT, Kontr-gerilla, CİA, KGB gibi örgütleri sevindiren bu kararından dönmeli, faşistlere ve sosyal-faşistlere alet olma tutumunu terketmelidirler. Provokasyona elverişli ortam yaratma mak amacıyla, proleter devrimciler ile sosyal-emperyalizme ve sosyal-faşizme karşı olan devrimcilerin 1 Mayıs mitingine katılabileceklerini derhal ve açıkça ilan etmelidirler. Bunu yapmadıkları takdirde işçi sınıfı ve halkımız tarafından lânetlenecekler, çıkabilecek olaylarda en büyük sorumluluk payını üstleneceklerdir. DİSK yöneticileri bu ağır tarihi sorumluluktan kurtulabilmek için sosyal-faşistlere boyun eğmeyi terketmeli ve DİSK Kongresi'nde verdikleri sözü yerine getirmelidirler.

Proleter devrimciler, dün olduğu gibi bügün de faşistlerin ve sosyal-faşistlerin oyununu bozacak, ilkeli, militan ve sorumlu tutumlarını sürdüreceklerdir. Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin, gerçekleri çarpıtma ve proleter devrimcileri tecrit etme oyun ve hesapları, dün olduğu gibi bugün de boşa çıkarılacaktır.

ADANA

Baştarafı Sayfa 10'da

sadece tertip komitesini serbest bırakmıştır. Bugüne kadar bu üç kişi mahkemeye bile çıkarılmamıştır. Özellikle konuşmacının tutuklanması, fikir özgürlüğüne karşı işlenmiş bir suçtur. Çünkü konferans konusu "Üçüncü Dünya Ülkelerinin Sorunları" dış işleri bakanlığının araştırmak için komisyon kurdurduğu bir konudur.

Ayrıca konuyla ilgili makamınıza 20.2.1978 tarihinde konferans tertip komitesinin çektiği telgrafa ilgilen_ildiği ne dair cevap geldiği halde bu güne kadar bir değişme olmamıştır. Keza aynı şekilde, 26 Şubat günü düzenlenen konferansa polis saldırmış, 21 yurttaşı göz altına almıştır.

7- 9 Mart 1978'de yapılan "Halkla Dayanışma Gecesinin" izni için Dumlupınar Halk Kültür Derneği'nin yöneticilerinden emniyet 1. Şube görevlileri, başta başkomiser olmak üzere yasalarda olmayan isteklerde bulunmuşlardır. Bu istekler: 1- geceye gelen ozanların ikametgah belgeleri, 2- Derneğin bütçesi, 3- Üye Defteri bilançosu vs.dir.

8- 2 Nisan 1978 günü, Adana'da düzenlenen "Faşist Katilleri ve Siyasi Cinayetleri Protesto" mitingine, emniyet görevlileri daha miting yeni başlamışken resim çekme bahanesiyle hunharca saldırmış, halkı döverek alanı dağıtmış daha sonra istasyon tarafında halka silahla saldırmış ve ses bombası patlatmıştır. 100 (yüzün) üzerinde yurttaşı gözaltına almış, kadın ve kızlara bazı polisler adice sarkıntılık etmişlerdir. Hatta kendilerine engel olmak isteyen meslektaşlarınıda dövmüşlerdir.

Yukarıda örneklerini sıraladığımız baskılar, halkı yıldırarak fikirlere zincir vurmaya, yöneliktir. İkinci olarak, halkın demokratik haklarını kullanmasını bir takım yasa dışı isteklerle engellemeye yöneliktir. Bütün bu uygulamaların hukuk devletiyle, düşünce ve basın özgürlüğü ile bağdaşmadığı malumunuzdur.

Hayatın alabildiğine pahalandığı günümüz şartlarında, geçim zorluklarıyla uğraşırken bir de emniyet teşkilatının bu baskılarıyiyice hayatı çekilmez hale getiriyor.

Aşağıda imzaları olan bizler, içinde bulunduğumuz bu durumu size duyurur ve bu baskıları protesto ederiz.

Haksız uygulamalar içinde bulunan ilgililer hakkında gerekli işlemlerin yapılabilmesi için teşebbüste bulunmanızı arz ederiz.

Saygılarımızla.

NOT: ASLI BİZDEDİR.

2117 imza ADANA

ÖNERİ

Baştarafı Sayfa 7'de

çi sınıfının gerçek bir direniş kalesi yapmak. Bunun yanı sıra işçilerin ekonomik mücadelesinde uzlaşmaz bir önderlik sağlamak. Bu anlayış Maden-İş'in modern revizyonist yöneticileriyle uzlaşmaz bir mücadeleyi gerektirmektirmektir. (Maden-İş içindeki muhalefetin biçim ve yöntemleri tartışılmalıdır.)

Sınıf sendikacılığı genel hatlarıyla şöyledir.

İşçilerin gözünün dar ekonomik çıkarlar ile karartılması yanlıştır. Dar ekonomik menfaatler işçileri kurtaramayacak, kısa vadede sadece geçici olarak sömürüyü yavaşlatacaktır. İşçilerin nihai kurtuluşu ancak bir iktidar değişikliğiyle olabilir. İşte sendikalarda iktidar mücadelesi ile ekonomik mücadelenin diyalektik bütünlüğünü doğru ele alan, ekonomik mücadeleyi iktidar mücadelesine tabi kılan, pratikte buna uygun faaliyet yürüten anlayış sınıf sendikacılığı anlayışımızdır. Sınıf sendikacılığı anlayışının en çarpıcı göstergesi işçilerin eğitim, sendika içi demokrasi ve tabanın söz ve karar sahibi olması ilkelerinin hayata uygulanıp uygulanmadığı ya da bu konulardaki tavırdır.

Üstteki anlayışlarda görüş birliğine vardığımız taktirde, şu temeller üzerinde birlikte muhalefet örgütleyebileceğimiz kanaatindeyiz.

a) Sendika içi demokrasiyi uygulatmak için mücadele. Sendikalarda kişilerin farklı fikirlerine bakılmaksızın herkese eşit söz hakkının tanınması için mücadele. Sendika içi demokrasinin uygulatılması temelinde disipline uymak.

b) Tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesinin sendikal faaliyetin bütününde uygulanması için mücadele etmek. Demokrasinin uygulanması temelinde alınacak kararlarda, çeşitli uygulamalarda ve çeşitli kademelerden yöneticilerin seçiminde tabanın iradesine başvurmayı savunmak.

Bu iki ilkenin ihlal edildiği her somut durumda sistemli ve disiplinli bir şekilde tabanına göre sesini yükseltmek.

c) Sendikada sürekli eğitim yapılmasının mücadelesini vermek, eğitimde isteyen işçilere görev verilmesini savunmak.

Bu konulardan görüş birliğine varırsak:

Muhalefetin uygun örgütlenme biçimini derhal yaratmak. Bileşimi tartışarak tespit edilecek olan sistemli faaliyet yürütecek sorumlu bir organ oluşturmak. Organın görev ve sorumluluklarını tespit etmek.

Biz ittifakı zedelemiyecek tarzda ittifak içinde mücadelenin de olmasını doğru buluyoruz. İttifak yapan tarafların propaganda, ajitasyon serbestliği olmasının gerekli olduğunun kanaatindeyiz

Gizlilik gözönünde bulundurmak kaydıyla, alınan kararların kitleye açıklanmasının uygulanması doğru buluyoruz.

NOT: Kısa zamanda cevabınızı bekliyoruz. Önerimizi olumsuz bulduğunuz noktalarda görüş ve eleştirilerinizin yanı sıra önerilerinizi talep ediyoruz. Mücadelenizde başarılar dileriz.

vergi

Baştarafı Sayfa 4'te

kın omuzuna bindirmeleri, bin bir yoldan faydalanarak, ödememeleri zaten mümkündür. Toprak ağaları dokunulmazlıklarını korumaktadırlar; bu yasadan da onlara isabet eden bir şey yoktur Kompradorlar ise ilk bakışta, bazı tedbirlerden etkilenir görünmektedirler. Ancak, ülkemizdeki vergi kaçakçılarının başında gelen bu sınıfın mensuplarının tedbirlerden etkilenmeleri, düşünülemez. Kurumlar Vergisi yüzde beş arttırılırken, bazı gelirlerin yüzde onu da vergi dışı bırakılmıştır. Tabii, kompradorlar artıştan doğan farkı en kısa yoldan halkın sırtına bindirecekler, çeşitli yollarla kaçırmanın çaresini bulacaklardır. Bunu kompradorların ve ağaların devletinin önlemeye kalkması beklenemez. Olan yine halka olacak, üstelik bu iş, halkın vergi yükü azalıyor yaftası altında yapılacaktır.

Otomotiv sanayicileri gibi bazı kompradorlar ise, otomobil vb. vergilerinin arttırılması nedeniyle satışların azalması yönünden vergilendirmeden etkilenecektir. Ancak, petrol ithalatı çok büyüyen ve bütün ihracat gelirlerini yutan Türkiye'nin bütün kompradorları ve ağaları açısından bu tedbir olumludur, bu sınıfların menfaatlarıyle uygunluk göstermektedir.

Vergi tasarısı, faşistler ve sosyal-faşistlerin yeni bir demagoji kampanyasına vesile oldu Özellikle faşistler, bu tasarının halkı daha yoksullaştıracağını belirterek hükümeti yıpratmaya, halkı aldatmaya çalışmakta, halk için sahte gözyaşları dökmektedirler. Vergilerin "kutsal mülkiyet hakkına tecavüz ettiği" dahi faşistlerin söyledikleri arasındadır. Onlar böylece küçük mülk sahiplerinin mülkiyet duygusunu istismar etmektedirler. Ancak, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin sahte muhalefeti, ne bu azılı halk düşmanlarını şirin göstermeye, ne de CHP'nin halk düşmanı yüzünü gizlemeye yetecektir. Halkımız gerçekleri her geçen gün daha fazla görüyor ve halk düşmanlarına karşı kinini biliyor.

Vergi tasarıları, CHP'nin yeni bir aldatmacasından başka bir şey değildir. CHP'nin iddialarının aksine bu tasarı, halkın vergi yükünü azaltmayacak arttıracak; onu daha fazla yoksulluğa ve sefalete itecektir. Halkımız, faşistleri ve sosyal-faşistleri olduğu kadar Ecevit gibi komprador-ağa menfaatini savunan sahte "umutları" da bir kenara fırlatarak, mücadele yoluyla ezip geçerek halk demokrasisi düzenine ulaşacaktır. Ancak o düzende vergiler halk yararına sarfedilecek ve adil bir vergi sistemi olacaktır.

ABD'nin nötron bombası kararı ve «3 Dünya Teorisi» savunucularının Amerikancılığı

ABD emperyalistleri geçtiğimiz günlerde, Nötron Bombasının yapımını geçici olarak durdurduklarını açıkladılar. Geçici durdurma kararına ilk eleştiriler, Çin'in yeni yöneticileriyle, Alman başkanı Helmut Schmith'ten geldi.

Çin başbakanı Hua Kuo Feng, ABD'nin durdurma kararını hata olarak niteledi ve eleştirdi.

Bugün gerek ABD, gerekse Sovyetler Birliği dünya hakimiyeti için yarışıyorlar. Aralarında ki bu çatışma Dünyamızı yeni bir dünya savaşına götürmektedir. Bu nedenle, bir yandan dünyaya silahsızlanma türküleri söylerken, sonu gelmez "silahsızlanma" toplantıları yaparken, diğer yandan, hızla silahlanıyorlar. Uluslararası proletaryanın görevi ve dünya halklarının menfaati, iki süper devletin gerçek yüzünü teşhir etmek, silahlanmalarına karşı çıkmak ve onların silahlanmasına karşı, diğer emperyalistlere ve müttefiklerine karşı, halkların mücadelesini ve silahlanmasını savunmak bunu sağlamaktadır.

Süper devletlerin bir yandan silahlanması nı engellemeye çalışmak, ama diğer yandan genel bir silahsızlanmadan yana değil emperyalizme sosyal emperyalizme ve özellikle süper devletlere ve uşaklarına karşı halkının silahlanmasından yana olmak gerekir.

Bugün ABD başkanı Carter'in Nötron Bombasını durdurma kararının Sovyetlerle silahlanma yarışının bir parçası olarak değerlendirilmesi gerekir. İşçi sınıfı ve halklar her iki soyguncunun ve savaş kışkırtıcısının silahlanmasınada karşı çıkarlar. Proleter devrimciler buna karşı uluslararası proletarya, ezilen halklar ve Sosyalist ülkelerin mücadelesi ve silahlanmasına dayanır ve bel bağlarlar.

Bugün "Üç Dünya Teorisi"nin mucitleri olan Çin yöneticileri ise, iki süper devlete karşı dünya işçi sınıfı ve halklarına değil, Rusya'ya karşı Amerika'nın ve diğer batılı emperyalistlerin gücüne güvenmektedirler. Onlar devrimci bir politika değil, emperyalist yardakçısı bir politika izliyorlar. Böylelikle emperyalistleri güçlendirdikleri gibi Sovyet Sosyal emperyalistlerinin emperyalizme karşı görünme sahtekarlığınada yardımcı oluyorlar. Çünkü, ancak proleter devrimci bir politika, Sovyet revizyonistlerinin emperyalizme karşı görünme sahtekarlığını tam olarak açığa çıkarır.

Nötron Bombasına karşı çıkanlardan biri de Sovyet modern revizyonistleridir. Bu süper devlet bir yandan alabildiğine hızla silahlanırken ve bazı alanlarda silahlanması ABD'yi geçiyorken, diğer yandan bunu gizlemek için "silahsızlanma" türküsü söylemektedir. Sovyet sosyal emperyalistlerinin Nötron bombasına karşı çıkmalarının nedeni, rakibi Amerika'nın güçlenmemesi ve kendisinin silahlanmada bazı alanlardaki üstünlüğünü koruma amacıdır. Ülkemizdeki İGD gibi besleme sosyal-faşist örgütlerin Nötron Bombasına karşı çıkmalarının, nedeni gerçekten kendileri silahlanmaya karşı oldukları için değil, efendileri Rusya'nın silahlanması ve ABD'ye karşı güçlü olması içindir.

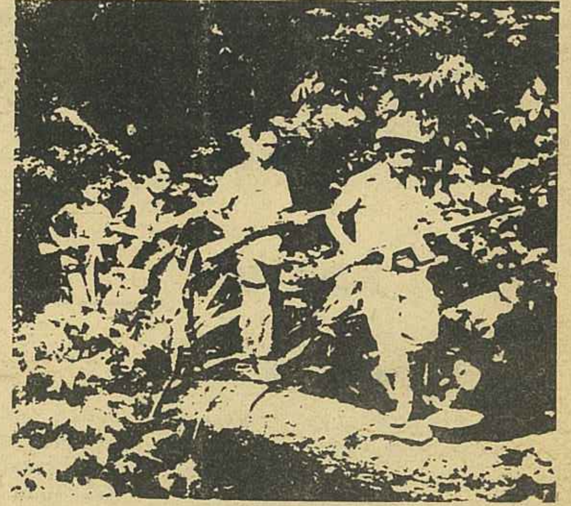
Amerika'nın Nötron bombası da Sovyet sosyal emperyalistlerinin, silahlanması ve demagojisi de yeni bir dünya savaşı içindir. İkisi de halkların kanını içmek için çaba gösteriyor ve demagoji yapıyorlar.

Uluslararası proletarya ve halkların menfaati nötron bombasının imaline olduğu kadar her ikisinin her alanda silahlanmasına da karşıdır.

KOLOMBİYA K P/m-l'in yeni başarıları

Kolombiya Komünist Partisi (M-L) nin yayın organı "Revolucion" gazetesi, 1977 yılında Partinin elde ettiği başarılar ve mücadelesi ile ilgili bir yazı yayınlamış - tır. "Revolucion" şöyle demektedir:

"1977 yılında Kolombiya'da ekonomik kriz daha geniş boyutlara ulaştı, ve Kolombiya emperyalizme, özelliklede Yanke emperyalizmine daha bağımlı duruma geldi. Bütün protesto hareketleri en temel demokratik hakların yokedilmesi, halk savaşçılarının öldürülmesi ve mahkum edilmesi, geniş çaplı ev aramaları ve pisikolojik kampanyalar Kolombiya'nın siyasi hayatında günlük olaylar haline geldi."

"Revolucion" ülkedeki durumu anlattıktan sonra, 1977 yılında gelişen halk hareketine ve mücadelelere değinerek şöyle demiştir:

"Özellikle, Halk Kurtuluş Ordusu, kapasitesini kazanmış ve zorlukların üstünden gelme ve düşmana saldırmada yokedilmez kararlığını ortaya koymuştur. Halk iktidarının çekirdeği olan Bölgesel Yurtsever Birlikler, Sinu, San-horhe ve Kauka bölgelerinde yaratılmış ve gelişmektedir...."

"İşçi sınıfı ve köylülük siyasi bilinçlerini yükselterek mücadelelerini şiddetlendirmiştir."

"Aynı şekilde, öğretmenler, banka memurları, öğrenciler, doktorlar, ve diğerleri örgütlenerek, hükümetin baskı ve terörünü hiçe saymışlardır."

"Partimiz, Marksizm-Leninizm ile silahlanarak, ideolojik, siyasi ve örgütsel inşa sürecini ilerletmiştir; O, sadık bir şekilde proletarya ideolojisini sürdürecek, proletarya ve dünya halklarına karşı olan görevlerini, ilkeli tavırlarıyla kararlılıkla yerine getirecektir.

DÜNYADAN HABERLER

BREZİLYA

Brezilya komünist Partisi, Merkez yayın organı "A Classe Operaria" da "Kitlelerle en sıkı bir şekilde birleşmek için Parti'nin Çalışmaları" başlıklı yazı yayınlanmıştır. Yazıda ülkedeki durum anlatıldıktan sonra şöyle denmektedir: "Geniş halk kitlelerinin despotik askeri rejime karşı siyasi özgürlük için mücadeleleri artmakta ve yaygınlaşmaktadır... Partimizin devrimci sorumluluğu" elverişli siyasi durumda yeni mücadele şekillerinin ve birlik'in ortaya çıktığı, diktatörlüğün teşhir olduğu ve buhran içinde bulunduğu şu dönemde, daha fazla artmaktadır."

Yazıda, Brezilya Komünist Partisi'nin, Brezilya proletaryasının, bilinçi en ileri ve örgütlü militan öncü gücü olduğu vurgulandıktan sonra şöyle devam edilmektedir: "Parti, her zaman kitlelerle sıkı ilişki içinde olmalıdır herzaman onları mücadele yönetmelidir. Duruma göre, onları en çok ilgilendiren meselelere çözüm getirmeli, doğru sonuçlara varmaları na yardımcı olmalı, her şart altında, onlara doğru devrimci yolu göstermeli ve onları öncünün siyasi ve ideolojik seviyesine getirmelidir."

Brezilya Komünist Partisi, oportünist "3 dünya" teorisini reddettikten sonra, çalışmalarını gözden geçirmiştir ve kitlelerle olan bağlarını daha da güçlendirmeye ve devrim yolunda, uluslararası Marksist-Leninist hareketin saflarında kararlı bir şekilde yürümeye çalışmaktadır. Uzun bir mücadele tarihine sahip olan Brezilya Komünist Partisi, Brezilya devrimini başarıya ulaştıracaktır.

HİNDİSTAN

Delhi'deki gerici rejimin halk aleyhtarı politikalarını protesto eden binlerce emekçi Andra-Prodesh eyaletinin Hajderabat ve Sekund rubet şehirlerinde de gösterilerine devam etmektedirler. Binlerce polis ve askeri birlikler, gösterileri önlemek için bu şehirlere gönderilmiş ve çıkan çatışmada 9 kişi öldürülmüş ve yüzlerce kişi de yaralanmıştır: Gösteriler sırasında onbinlerce emekçi, 9 kişinin öldürülmesinden sonra ayaklanarak, polis kara kollarına ve hükümet binalarına saldırmış ve tahrip etmiştir. Çatışmalar saatlerce sürmüştür.

AZANYA

Faşist Voster rejimine karşı, Azanya halkının, kitlesel ve silahlı mücadelesi gelişmekte ve güçlenmektedir. Irkçılığa, sömürgeci ve emperyalist baskıya karşı ayağa kalkan Azanya halkı, özellikle son yıllarda mücadelesini yaygınlaştırmış ve geliştirmiştir. Son olarak da, Johanesburg şehrinin batısında Darjevilli kentine ve Post Elisabeth şehrine saldıran yurtsever silahlı güçler, bir çok asker ve askeri binaları yok etmiştir.

Faşist Voster rejimi, yurtsever silahlı güçlerin ve Azanya halkının gelişen mücadelesi karşısında, askeri harcamaların ve baskı ve zülum tedbirlerini arttırmıştır. Voster rejimi bu konuda özellikle siyonist İsrail Devletinden geniş yardım almaktadır. Fakat hiç bir güç Azanya halkının, bağımsızlık, demokrasi ve eşitlik için verdiği haklı mücadeleyi durduramayacaktır. Azanya halkı silahlı mücadelede sebat ettiği müddetçe başarı kazanacak ve kesin zaferi elde edecektir.

AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ

Zor hayat şartları, işsizlik ve sosyal güvenlikten yoksun bulunan binlerce Amerika'lı genç ve öğrenci, işsizliği protesto etmek için bir gösteri düzenlemişlerdir. 5.000 kişinin katıldığı yürüyüş Waşington'da yapılmış tır. Yürüyüşçüleri desteklemek ve okul ücretlerinin arttırılmasını protesto etmek için çeşitli okullarda protesto gösterileri yapılmış tır. Yayınlanan istatistiklere göre, Amerikan gençliğinin % 11.1'i issizdir.